

Вічний Скарб

www.lifesource.com.ua

«Підійміть у височину ваші
очі й побачте, хто те все
створив?»
(Ісаї 40:26).

ЧОМУ ДОБРИЙ ПАСТИР ВЕДЕ ДОЛИНОЮ СМЕРТНОЇ ТЕМРЯВИ?

Псалом 22, без сумніву, найвідоміший з усіх псалмів Давида. Чому ж цей псалом став таким відомим? Можливо, він просто схожий на наше життя. У цьому житті ми не зможемо до кінця зрозуміти всіх дивних Господніх діл, але у вічності, коли зберемося за святковою трапезою і перед нами буде відкрите все наше життя, зрозуміємо, який добрий Господь, що повів нас саме тим шляхом, який ми пройшли.

2

ГОДИННИК ЧИ КОМПАС?

Ми живемо у світі часу. Він нами рухає, нас скеровує, визначає як особистість. Але час – це не лише година, хвилина або секунда. Час – це також епоха, певний проміжок, період нашого життя. Життя вимагає від нас звирятати час із годинником, проте жити потрібно, звиряючись насамперед із внутрішнім компасом. Мати годинник непогано, але без компаса таке життя буде нагадувати біг по колу, мишащу метушню, і ось усе це – марнота і ловлення вітру!

5

ЩОСЬ В ОБМІН НА НІЩО

Благодать – серце Євангелія. Це означає, що ми можемо прийти до Ісуса такими, якими є, не очікуючи, доки станемо достатньо хорошими. Нам не треба заходити через чорний хід, навіть якщо список нашого життя рясніє відмітками про невдачі й помилки. Це здається неймовірним, але Євангеліє каже, що ми можемо «приступати сміливо до престолу благодаті» (Євр. 4:16).

6

ЯКЩО ВАША ДИТИНА ЧАСТО СКАРЖИТЬСЯ

Багато проблем дорослих починаються ще в дитинстві. І для того щоб навчити свою дитину адекватно сприймати життя і протистояти труднощам, нам слід правильно реагувати на її скарги.

10

МЕНШЕ РИЗИКУЄ ЗА КОМП'ЮТЕРОМ ТОЙ, ХТО ЧАСТІШЕ МОРГАЄ

11

Склянка молока

Ранок був дуже холодним. Хлопчик, що подавав господарські дрібниці, щоб мати можливість оплатити проїзд до місця свого навчання, знесилився і дуже зголоднів. Він вирішив попросити їжі в найближчому будинку. Але, постукавши і побачивши молоду жінку, що відчинила двері, посоромився і попросив тільки склянку води.

Проте жінка здогадалася, що хлопчик голодний, і принесла йому велику склянку молока. Хлопчик повільно випив молоко, а потім запитав: «Скільки я вам винен за це?». «Нічого, – відповіла та. – Мама завжди вчила нас не брати плату за добрі діла».

«Тоді я буду молитися за вас», – радісно промовив хлопчик.

Коли він покинув той дім, то не тільки відчув себе сильнішим фізично, але і його віра в Бога зміцніла.

Минули роки, і багато що змінилося в їхньому селищі. Та жінка постаріла і захворіла. Місцеві лікарі виявилися безсилими допомогти їй і відправили її на лікування в місто до фахівців, щоб ті могли вилікувати її рідкісну хворобу.

Для консультації викликали лікаря. Коли він почув назву селища, звідки приїхала хвора, дивне світло наповнило його очі. І він, ні секунди не зволікаючи, вирішив поглянути на пацієнтку.

Увійшовши до палати, він одразу впізнав ту жінку, яка була так добра з ним. Доктор повернувся в консультаційне відділення і твердо вирішив, що постаріється докласти всіх зусиль, щоб врятувати життя цій жінці і вилікувати її маловивчене фахівцями захворювання.

Після тривалого лікування хвороба була переможена. Лікар розпорядився, щоб йому попередньо показали квитанцію для оплати медичних послуг.

Отримавши рахунок, він глянув на суму, а потім написав щось внизу, розписався і тільки після цього дозволив передати квитанцію пацієнтці.

Коли їй подали квитанцію, запечатану в конверті, вона навіть боялася відкрити його, бо була впевнена, що їй доведеться продати останнє майно, щоб розплатитися за лікування.

Звернувшись із благанням до Господа про допомогу, вона розкрила конверт і почала вивчати рахунок. І відразу ж її увагу привернув рядок унизу, дописаний вручну: «Оплачено повністю однією склянкою молока». Після цих слів стояв підпис лікаря.

Розчулена жінка відразу згадала того худенького хлопчика, який звернувся до неї того дня. І склянку молока...

Жінка розридалася від радості. І вона вдячно прошепотіла крізь сльози: «Дякую Тобі, Господи...».

Мальчишка был голодный и босой,
Давно не ел, кружилась голова.
В дверь постучав, воды он попросил,
Но женщина выносит... молока!

И тот стакан дал силы снова жить!
Поверил он: есть в мире доброта!
Прошли года, и доктором он стал,
Вперед его жизнь потихоньку шла.

Он на обходе женщину увидел,
Ту, что дала когда-то молока!
Она была больна, причем серьезно!
Ей срочно операция нужна!

Он жизнь ей спас, все силы приложив,
Живет и побеждает доброта!
Квитанцию к оплате принесли.
«Всю жизнь платить!» – подумала тогда.

И взяв листок, не верила глазам!
От радости заплакала она!
Оплачен счет! Он рядом написал:
«Оплачено стаканом молока!»

ЧОМУ ДОБРИЙ ПАСТИР ВЕДЕ ДОЛИНОЮ СМЕРТНОЇ ТЕМРЯВИ?

Марія Власюк

Псалом 22, без сумніву, найвідоміший з усіх псалмів Давида. Кожен із нас читав, а можливо, і знає напам'ять цю невеличку поему. Богослов Генрі Уорд Бічер сказав: «Псалом цей, наче соловей, який солодко співає в мороці ночі, наповнює весь світ мелодією радості, яку не може вмістити серце. Він вигоїв більше печалі, ніж усі філософії світу. Його співатимуть ваші й мої діти своїм дітям протягом усіх поколінь; він не опустить своїх крил, доки усі подорожні не будуть у безпеці, аж до кінця віку; і тоді відлетить назад у лоно Бога, звідки він вийшов, і вічно лунатиме дивною музикою разом з усіма звуками небесної радості».

В Ізраїлі цей псалом виконували перед кожною трапезою. Якою була його мелодія, ми можемо тільки здогадуватися, але люди, почувши її, без слів знали, що виконавець хоче сказати.

Чому ж цей псалом став таким відомим? Можливо, він просто схожий на наше життя. У цій невеличкій поемі Давид помістив усе своє життя: труднощі, через які йому довелося пройти, і частя перемоги, мир та спокій, подарований Господом. Умовно цей псалом можна поділити на три частини, які ніби позначають три періоди життя.

ЧАСТИНА ПЕРША: ДОБРИЙ ПАСТИР

Які емоції викликає в нас цей опис (вірші 1-3)? Зелені пасовиська, тихий плескіт води, стежинки серед трави. Атмосфера, наповнена миром і спокоєм. Коли життява метушня захоплює нас, так хочеться заплігати очі й опинитися на цих зелених пасовиськах, відпочити біля тихої води.

Давид використовує образи зі свого дитинства та юності. Він днями знаходився на таких пасовиськах з батьківською отарою. Там він пізнавав Бога і Його любов, там були написані перші псалми. Можливо, пізніше, ховаючись у печерах і ущелинах від переслідувань, він не раз згадував своє безтурботне дитинство.

Про Бога в Старому Завіті часто говориться як про Пастиря Ізраїлю, і лише в поодиноких випадках – як про Пастиря однієї людини. Давид вживає коротеньке слово «мій» – та як багато воно говорить нам! Господь – Пастир не тільки народу ізраїльського, Пастир не тільки народу Божого сьогодні, Пастир не тільки моєї Церкви, не тільки моєї сім'ї, Він це й і мій Пастир.

Давид каже, що Бог «відживляє душу», тобто приводить в нормальний стан нервову систему. Хто, як не Господь, найкраще зрозуміє всі наші душевні переживання і дасть спокій, адже це Він говорить: «Прийдіть до Мене всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас!» (Матв. 11:28).

Небесний Пастир пропонує нам все найкраще. Він «підкріплює душу», тобто відновлює мене, дає мені нову силу. Завдяки Йому я отримую джерело енергії для життя, для нових звершень. Нам би хотілося залишитися на цих благодатних полях, але далі ми потрапляємо в не дуже приємне місце, яке Давид називає долиною смертної темряви.

ЧАСТИНА ДРУГА: ДОЛИНА СМЕРТНОЇ ТЕМРЯВИ

У ті часи, коли Давид пас овець, «долиною смертної темряви» (вірш 4) називали темну ущелину. Це було небезпечне місце. Там царювала темрява, ніколи не було сонця і ніякого життя.

Щодо Давида, то йому в житті не раз доводилося проходити через такі долини. Не тільки буквальні, коли він ще був пастухом, але й образні, коли потрапив у немилість до Саула.

Що ж це за долини в житті? Це не долини смерті, а лише смертної темряви, тобто смертельної небезпеки. Коли Давид втік від Саула, то висловився так: «Між мною та смертю не більше кроку!» (1 Сам. 20:3) І він не раз потрапляв у важкі ситуації, проте помер не від рук ворогів, не на війні, а в добрій старості, у своєму ліжку.

У єврейській поезії головна думка знаходиться не на початку або в кінці твору, а посередині. Тому цей вірш якраз і є центром 22-го псалма. Можливо, Давид написав його, знаходячись у цій темній долині. Проте він не боявся, бо був упевнений, що той самий Пастир, Який водив його на зелені пасовиська й тихі води, буде поруч із ним і в «долині смертної темряви».

У миті смертельної небезпеки Давида втішало лише одне: Господь є володарем його життя. Він керує і веде. Досвіди минулого життя допомагали йому бути впевненим у силі й любові Господа під час кризи, адже наш Бог незмінний, і любов Його та милосердя – незмінні.

Думаю, кожному в житті доводилося проходити через такі долини. Коли життя тихо плине, ми маємо достаток і задоволення. Здається, що так буде завжди, але раптом настає в житті «чорна смуга». Невдачі, хвороби, здається, накочуються одна на іншу.

НАША ОСОБИСТА ДОЛИНА СМЕРТНОЇ ТЕМРЯВИ

Одного разу і нашій сім'ї довелося пройти через таку долину. Це сталося тоді, коли нашій 4-місячній донечці Анісії поставили страшний діагноз – злоякісна пухлина 4 стадії. Це нас шокувало, тому що наша дитина не була схожа на хвору, вона нормально розвивалася, добре їла, гарно виглядала й добре себе почувала. Тільки після видалення дивних пухирців на шкірі виявилось, що це були метастази. Її ретельно обстежили в Києві, і лікарі сповістили, що ця хвороба піддається лікуванню.

Цей випадок в мене нерозривно пов'язаний з 22-им псалмом Давида, тому що саме тоді, коли я з дитиною лежала в лікарні, у мене було достат-

ньо часу, щоб роздумувати над Словом Божим. Тоді я думала про життя Давида, про ті смертельні небезпеки, через які йому довелося пройти. І тоді в душу запав 22-ий псалом, кожне його слово ніби промовляло до мене та підкріпляло.

Лікування минало нормально, проте коли організм дитини після курсу хіміотерапії був ослаблений, вона підхопила кишкову інфекцію. Піднялася висока температура, почалися судоми, безсонні ночі, важкі дні. За декілька днів дитина так ослабла, що вже не могла плакати, тільки тихенько пищала. Лікарі вважали цю ситуацію безнадійною. Підкріпляли тільки молитви та надія на Господа, Який не лишив без уваги жодної матері, яка благала за свою дитину.

І ось одного ранку, коли наша донька була настільки знесилена, що вже не могла ні їсти, ні рухатися, ні плакати, до палати ввійшов наш лікар. Оглянувши нашу дитину, він накричав на нас. Лікар переконався, що ми даремно надіємося на Бога, нам уже ніщо не допоможе, бо дитина помирає. Тієї миті мені здавалося, що зі мною говорить сам ворог людства. І чомусь у моїй душі зародилася впевненість: якщо ворог так люте, значить Бог хоче, щоб наша дитина жила. Того ранку мені самій довелося просити медсестер, щоб поставили дитині крапельницю. Це додало їй сили, вона поїла й почала гратися. І коли медсестра ввійшла до палати, вона була цим дуже здивована.

Після того Анісі з кожним днем ставало все краще, температура зменшилася, здоров'я покращилося, нас виписали з лікарні, і ми поїхали на Закарпаття. Коли в нашому житті трапляються такі ситуації, постає запитання: навіщо Добрий Пастир веде нас долиною смертної темряви? Можливо, нам було б важче дати відповідь, якби Давид не написав третю частину свого псалма.

ЧАСТИНА ТРЕТЯ: ТРИУМФАЛЬНА

«Ти передо мною трапезу зготував при моїх ворогах, мою голову Ти намастив був оливою, моя чаша – то надмір пиття. Тільки добро й милосердя мене супроводити будуть по всі дні мого життя, а я пробуватиму в домі Господньому довгі часи!» (вірші 5, 6).

Ця частина є ніби віддзеркаленням першої. Давид знову описує благословення Господа, але тепер вони значно більшій й щедріші.

Замість зеленої трави – розкішна трапеза. Замість спокійного, тихого життя – триумф перемоги. Якщо в першій частині Давид говорить: «Я ні в чому не маю потреби», то тепер він заявляє: «Я маю надмір!». Після ви-

ДАРУНОК ВІД БОГА

Микола ЯНЕНКО

Свою думку Віктор вважав афоризмом і навіть заримував її:

«Якщо хочеш мати день вільний,
Відклучи ти свій мобільний».

У цьому довелось переконатися не один раз. У той день хлопець вранці не встиг вимкнути телефон. Взявши слухавку, він почув знайомий голос колеги:

– Друже, дорогий, ввечері. Вночі моєї тещі стало зле, довелось викликати швидку. До тьми привели, але лікар сказав негайно пройти обстеження. Допоможи, будь ласка, завезти її в лікарню.

Віктор важко зітхнув і спересердя стиснув мобільний:

– Я ж сьогодні взяв відгул, щоб привітати матір з ювілеєм.

– Знаю, знаю... Святкування відбудеться ввечері, сьогодні ж робочий день. Від Києва до Житомирщини рукою подати, встигнеш. Я тебе дуже прошу...

Відмовити Віктор не зміг, тому погодився. До дому повернувся після обіду. Швидко зібрався, взяв подарунок для матері й подався на машині в село.

Ненька вже, напевно, сина зачекала. Він пообіцяв неодмінно приїхати. А поява на власних «Жигулях» буде для неї приємною несподіванкою. Машину, правда, придбав не нову, довелось займатися ремонтом, фарбуванням. Так що приїзд його буде ефектним і доречним: родичів у сусідні села після застілля завезе.

Віктор матір не просто поважав, а дуже любив. У дитинстві він втратив батька, мати сама його виховувала й ставила на ноги. Коли Віктор закінчив університет і почав працювати, вона залишила йому квартиру в Києві та переїхала в рідне село. Там їй дісталась у спадок хатина.

Чим далі від столиці, тим складніше ставала поїздка. Дорога засніжена, доводилось постійно пригальмовувати. А тут ще вечірні сутінки звужували простір. Віктор почав нервувати. Шкода, що в матусі немає телефону і не можна попередити про своє запізнення.

Світло фар вихопило з темряви метушню на узбіччі біля легковика. На трасі з'явився чоловік з піднятою рукою. Віктор зупинився.

– Допоможіть! – пересилиючи вітер, кричав чоловік. – Відлетіло заднє колесо. Везу доньку з немовлям.

Віктор поставив свою машину так, щоб увімкненими на всю потужність фарами освітлювати ремонтні роботи. Працювати довелося більше години, поки не встановили колесо.

Знову вирушив у дорогу. Віктор глянув на годинник, була вже десята година вечора. Він уже перетнув межу

материного району і сподівався ще застати гостей.

Та невдовзі на фоні білого снігу вималювалася чорна жіноча постать. Хлопцеві пригадалася настанова товариша: бути дуже обережним, коли в темну пору побачить на дорозі самотню дівчину. Можливо, це приманка, а за кушем чатують злочинці, тому зупинятися не збирався. Але раптом поряд з'явилася ще одна жінка в чорному одязі. Вона замахала рукою і перехрестилася. Віктор зупинив машину й відчинив дверця.

– Вам куди? – запитав.
– На залізничну станцію.
– Нам не по дорозі.

Хотів зачинити дверця, та жінка їх утримувала:

– Ой, людино добра, допоможіть нам, – зі слізьми в голосі благала вона.

– Нам конче потрібно встигнути на поїзд, їдемо на похорон. Підкиньте, ми вам заплаavimo.

Що робити? Це ще додаткове коло. Віктор знову подумки почав нарікати на свій мобільний, але жінкам допоміг. На станції швидко виставив клунки, відмахнувся від грошей – і гайда.

Зупинився біля воріт і відразу ж побіг показатися матері. Вона ж, бідолашна, хвилюється за сина. Хоча з усіх вікон лилося світло, але гамору не було чути. Самотня мати прибирала столи. Побачивши сина, вона заклала на місці і, стискаючи перед собою ганчірку, згорьовано видихнула:

– Нарешті...

У цих словах – і радість, і докір, і розгубленість.

– Мамо, я зараз зажену машину в подвір'я й принесу подарунок.

Віктор миттю зник. Увімкнув у салоні світло – й був приголомшений побаченням. На задньому сидінні лежала чужа сумка... Відкрив її, а там – гроші. Заклопотані пасажери, яких підвозив, забули. До приходу поїзда лишалося півгодини. Віктор влетів у хату й сказав:

– Мамо, я зараз повернуся. Про все розповім потім.

Мати вибігла слідом, але син уже був у дорозі.

Після повернення Віктор розповів про всі свої сьогоднішні пригоди й підсумував:

– Одне незвиня...

Мати усміхнулася і мовила лагідно:

– А мені приємно знати, що ти допомагав людям у біді. Навіть рада за тебе. І не жалкуй за втраченим часом. За добрі справи Бог тобі віддасть.

...Зранку Віктор відключив мобільний телефон, щоб ніщо йому не заважало. Сьогодні 8 березня, і неодмінно слід привітати маму.

В коридорі зазвучав дзвінок. Недоволений хлопець поспішив до дверей. На порозі стояла молода струнка незнайомка. У руках вона тримала пакунок.

– Ви – Віктор Ткачук? – запитала жінка.

– Так...

– А ви мене впізнали?

– Вперше бачу.

– А я вас втретє...

– Може, ви ще скажете, що в нас є спільні діти? – пожартував Віктор.

– Та минуло лише три місяці, – відбилася дівчина.

– Ви мене підвозили до залізничної станції, коли я з матір'ю їхала на похорон бабусі, а вдруге ми бачились на вокзалі, коли віддавали сумочку з грошима.

– Претензій до мене немає? Усі гроші на місці? – запитав Віктор.

– Я запам'ятала номер автомобіля й довго розшукувала вас, щоб віддячити за благородство.

– Тож проходите в квартиру.

– Мені ніколи, хочу поїхати в село та привітати маму з жіночим святом...

– Я вас підвезу...

Дівчина заперечливо захитала головою, але Віктор наполіг:

– Я кажу серйозно, бо теж намірився їхати в село до матері.

Був погожий весняний день. Пригрівало сонце, на деревах пробивалися перші листочки.

Їхали повільно, Віктор не хотів розлучатися з Танею (так звали дівчину) і все не наважувався запропонувати разом привітати її маму, а потім – його.

– Чому ви так міцно стискаєте кермо, що аж кістки на пальцях біліють? – запитала Таня. – Невже так важко керувати машиною.

– Ще й як! – усміхнувся Віктор. – Візьміться за кермо й відчуйте.

Таня зробила це. Хлопець відразу накрив її руку своєю. Хотіла висмикнути, та не вдалося. Твердо вирішив не відпускати цю руку ніколи, ніколи...

пробувань Господь благословляє ще більше. Господь – наш Добрий Пастир, і Він хоче для нас тільки найкращого. Він хоче щедро благословити, вилити на нас свої благословення «аж надмір». Він хоче, щоб ми більше пізнали Його любов, Його характер. На жаль, інколи, щоб зробити це, Йому доводиться провести нас через темну ущелину. Але це не тому, що Господь жорстокий, а тому, що ми грішні й недосконалі.

Так сталося й у житті Йова. Багатий, щасливий, він був усім задоволений. Проте одного дня опинився в долині смертної темряви. Він втратив своє майно, дітей, і йому загрожувала смерть через важку хворобу. Здавалось, він утратив все, тільки не втратив свого Господа. І цю довіру Бог щедро винагородив.

По-перше, він, пізнавши такого Бога, Якого не знав раніше, із захопленням вигукнув: «Тільки послухом вуха я чув про Тебе, а тепер моє око ось бачить Тебе» (Йова 42:5). А по-друге, Господь «поблагословив останок днів Йова більше від початку його» (Йова 42:12).

Варто зазначити, що Господь готував переможну трапезу на очах у ворогів, які думали, що перемогли, і, можливо, глузували та говорили зухвало. Але Бог зробив так, щоб і вони побачили, хто справжній переможець. Господь являє свою силу не тільки для нас, але й для тих, хто ще не знає Його.

Ми розмірковували над тим, чому Господь провів нашу сім'ю через такі випробування. Можливо, для того, щоб лікарі й медсестри, які не знають сили Божої, на власні очі побачили Його чудо; можливо, для того, щоб у Києві лікарі здивувалися, коли після 1 курсу хіміотерапії (замість семи) зникли всі метастази й пухлина зменшилася вдвічі. Можливо, щоб лікар, який тоді так кричав на нас, через деякий час побачив нашу дитину здоровою та веселою.

ВИПРОБУВАННЯ ЗАГАРТОВУЮТЬ

Сьогодні ми не можемо побачити і до кінця оцінити результатів див-

них Божих діл. Але Господь говорить, що «тим, які люблять Господа, які покликані за Його передбаченням, все сприяє до добра» (Римл. 8:28). Не усім, а тим, хто вибрав Господа своїм Пастирем.

Пройшовши долиною смертної темряви, Давид віддав хвалу Богові. Він ще раз переконався, що від Господа може виходити «тільки добро й милосердя», і хоче бути ще ближчим до такого Господа, хоче «пробувати в домі Господньому довгі часи».

Якщо ми довіряємо Богові, то випробовування приводять нас до кращих, до більш глибоких відносин з Ним. Пройшовши через них, ми пізнаємо, наскільки люблячий наш Господь.

У цьому житті ми не зможемо до кінця зрозуміти всіх дивних Господніх діл, але у вічності, коли зберемося за святковою трапезою і перед нами буде відкрите все наше життя, зрозуміємо, який добрий Господь, що повів нас саме тим шляхом, який ми пройшли.

НАЙКРАСИВІШІ ОЧІ

Бог дав нам очі, щоб бачити. Сліпому – дуже погано, він може чути, але не бачить навколишньої природи, людей, сонця. Ми часто забуваємо, який чудовий дар зору маємо, і не дякуємо Богові за нього.

Очі відображають наш настрій. У них можна побачити:

- сльози, якщо людина страждає;
- сміх, якщо їй радісно;
- сум, якщо їй сумно;
- цікавість, якщо вона хоче щось дізнатися;
- мужність, якщо попереду небезпека;
- страх, якщо людина боїться.

Чи читали ви коли-небудь стан душі людини в очах? Що ви помічали в погляді?

Знаючи, що в очах часто відбивається те, що людина думає, вона іноді в розмові їх опускає. Та якщо ми під час бесіди відводимо очі убік, наш співрозмовник може подумати, що ми не зовсім щирі та чесні. Він не зможе довіряти нам до кінця. Якщо ми очікуємо прямої і чесною відповіді, то дивимось людині в очі. І якщо вона не хоче зустрітися з нашим очікувальним поглядом, ми починаємо підозрювати, що людина не хоче говорити правду.

Господь, очевидно, створив наші очі такими, щоб в них відбивалося все, що ми робимо, як у дзеркалі. Добрим, ласкавим поглядом можна втішити людину. Проте поглядом можна і вбити. Якщо людина потребує допомоги, співчуття, а ми подивимось на неї з презирством або ненавистю – це боляче ранить душу. Тому, якщо ми хочемо, щоб наші очі були гарними, виразними, їх не обов'язково виділяти макіяжем, а краще потурбуватися про те, що ми думаємо і як ставимось до людей.

Доброта, милосердя, співчуття, ласкава усмішка – це найкраща прикраса для наших очей. Вони зроблять наші очі виразними та прекрасними.

Олена Двінянінова

Для тебе

Зупинись на хвилину,
Подивись навколо:
Все для тебе, людино, –
Небо, річка і поле,
Сонце, хмарки і вітер,
І повітря, і роси,
Запахні трави й квіти,
І верби довгі коси.
І цей спокій суботи –
Відпочинок людини
Від турбот і роботи
Для всієї родини.
Це у часі зупинки,
Що для тебе, людино.
Цінуй кожен хвилину
У святій відпочинку.
Від гріха відвернися
(Дні бо злі і лукаві)
І Творцю поклонися.
Він гряде скоро в славі!

Неля Ситарук,
м.Красилів Хмельницької обл.

Застережливі знаки

Ми стояли на вершині Ел Пенол (Колумбія) – велетенського моноліту з піщанику, що круто здіймався на сотні метрів угору. Разом з нашими друзями ми пройшли відстань 649 кроків до його вершини.

На наш великий подив, ми помітили, що там немає жодних захисних огорож, жодних бар'єрів і навіть застережливих знаків. Привітний охоронець сказав нам, що працює тут уже понад двадцять років.

– За весь цей час хто-небудь падав униз? – запитав я його.

– Так, – відповів охоронець, – близько 30 чоловік.

Вражений почутим, я знову запитав:

– Усі ці люди стрибали навмисно чи це були нещасні випадки?

– Я не знаю. Ми ніколи не встигали запитати їх про це.

Обмінюючись із ним ще кількома фразами, ми вирішили оглянути все навколо. Рівний майданчик на вершині моноліту займав приблизно півгектара. Дивно, але там не було стрімких обривів. З усіх боків гора поступово сповзала вниз, вона зовсім не здавалася небезпечною.

Оглядаючи гору, я подумав, що було б цікаво дізнатися, чи може хто-небудь досить близько підійти до краю обриву, щоб мати можливість подивитися вниз. Ми могли побачити все навкруги на багато кілометрів, але більш захопливим було би подивитися згори вниз із такої висоти, чи не так?

Я вирішив підійти трохи ближче до краю. Ох, як чудово! Але все ж таки мені ще погано було видно. Усе гаразд, не хвилюйтеся. Я зовсім не збираюся йти далі.

Ісус пояснив, що перелюб починається там, де і закінчується, – у серці. «Ви чули, що було сказано: Не чини перелюбу. А Я кажу вам, що кожний, хто погляне на жінку, щоб пожадати її, той уже вчинив перелюб з нею у своєму серці» (Матв. 5:27, 28).

Спаситель зазначив, що сексуальні жадання виникають у розумі, а розум стимулюється почуттями, коли «хто погляне на жінку, щоб пожадати її». Ментальний секс – неприборкані сексуальні фантазії – може здаватися приємним проведенням часу, однак це не так. Споглядання сцен, що викликають сексуальне бажання, слухання або читання історій з описами сексуального змісту найсильніше стимулюють подібні фантазії. Саме тут має початися битва за самоконтроль.

Вершина Ел Пенол не має застережливих знаків. Але я радий, що Ісус залишив нам застереження з приводу сьомої заповіді. Він сказав, щоб ми навіть не наближалися до краю. Адже на що дивитимуться наші очі, про те й буде розмірковувати наш розум. Не дозволяйте вульгарним рекламодавцям та телевізійним сценаристам наповнювати вашу свідомість непристойними образами.

«Те, що істинне, що чесне, що справедливе, що чисте, що любе, що гідне хвали, – коли яка чеснота або коли яка похвала, – про те роздумуйте» (Филп. 4:8).

Ось де має проходити передова лінія битви за чистоту. Лише відвернувшись від зла, наповнивши розум позитивними та благородними думками й віддавши Богові перше місце у своєму житті, ми зможемо виграти цю битву.

«Думку, оперту на Тебе, збережеш Ти у повному спокої, бо на Тебе надію вона покладає» (Ісаї 26:3).

Л. У.

Ігор
Корещук

ЗА ПОРОГОМ СМЕРТІ

Куди після смерті потрапляють люди: у блаженний рай, жахливе пекло чи чистилище? Чи є різниця між душою та духом? Що ж, згідно зі Святим Письмом, означає термін «душа»? Скільки разів ми зустрічаємо в Біблії словосполучення «безсмертна» та «вічна душа»? Чи може душа померти та чи можливо її вбити? Що відбувається з почуттями та розумовою діяльністю після смерті? Чи можливо після смерті змінити вічну долю людини?

Природно, що більшість людей бояться говорити про смерть, деякі навіть роблять з неї культ та основу релігії. Але це неминуча реальність. Чи добре, що ми не знаємо дати власної смерті? І так, і ні. Так, бо все попереднє життя було б отруєне відомою датою кінця. Не зовсім, оскільки чимало людей так і не знайшли часу належно приготуватися до смерті.

Нерідко в погоні за примарним щастям багатьох людей несподівано наздоганяє неочікувана гостя. Не всі люди усвідомлюють, що час – це найбільша цінність, тому що його небагато, його неможливо зупинити, та ніхто не може повернути час назад.

Відомий американський вчений та політичний діяч Бенджамін Франклін сказав: «Якщо час – найцінніша річ на Землі, то його бездумне використання є найбільшим марнотратством!». Тому найпоширеніші помилки щодо часу такі: хтось живе вчорашнім днем, хтось – завтрашнім, але ніколи не настає ні «вчора», ні «завтра», адже існує лише сьогодні.

Страшна статистика констатує: щохвилини у світі від СНІДу помирає шестеро людей.

Від голоду щохвилини на Землі помирає 11 дітей. Щохвилини одна людина гине від рук убивць. Кожних 40 секунд одне життя закінчується самогубством. Кожні 26 секунд одна людина гине в автокатастрофі. Кожні 15 секунд одна людина помирає від алкоголю. Кожні 6 секунд одна людина помирає від хвороб, пов'язаних із палінням. Цей страхотливий список можна продовжувати. Але й так зрозуміло: наша Земля перетворилася на велике кладовище.

«Смерть» – це слово, яке лякає навіть хоробрих. Що по той бік життя? Це цікавить людей більше, ніж те, що відбувається по цей бік буття. Ніхто з тих, хто розповідає досвіди про тунелі, не пережив фізіологічну смерть, а тільки клінічну, яку вчені-лікарі не вважають смертю.

Смерть, як і все таємниче, викликає підвищену цікавість. Дехто вважає, що ми втягнуті в безкінечний цикл перевтілень і наше народження вже 2543-є. Інші припускають, що після смерті люди одразу потрапляють у блаженний рай чи жахливе пекло. Треті наполягають, що проміжною ланкою є чистилище. А дехто, розчарувавшись у всьому, стверджує: «Помер – і пропав! Живи лише сьогодні!»». Як справжньому християнину розібратися в цьому розмаїтті думок? Де ж правда?

Ми не будемо коментувати чи критикувати всі ці погляди, а краще відкриємо вічне Слово Боже. Як зазначає пророк Даниїл, Бог «відкриває глибоке та сховане, знає те, що в темряві» (Дан. 2:22), тому до Нього і звернемося, щоб пізнати правду про смерть.

Представники спиритизму – руху, що виник у США в 19 ст., – стверджують, що з померлими можна спілкуватися. Але в це вірять не лише сатаністи та спиритисти, чимало християн у розпачі чіпляються за цю ідею, як за рятівну соломинку. Біблія категорично заявляє: «А коли вам скажуть: "Запитайте духів померлих та чародіїв, що цвірінькають та муркають", то відповісте: "Чи ж народ не звертається до свого Бога? За живих питатися мертвих?" До Закону й свідоцтва! Як вони не так кажуть, як це, то немає для них зорі ранньої!» (Ісаї 8:19, 20).

Повернімося до початку історії Землі, коли була створена перша людина – Адам: «І створив Господь Бог людину з пороку земного. І дихання життя вдихнув у ніздрі її, – і стала людина живою душою» (Бут. 2:7).

Не потрібно плутати слово «душа» зі словом «дух». Бо, по-перше, згідно зі згаданим вище біблійним текстом, це різні поняття: дух – це лише складова душі. По-друге, у мові оригіналу «душа» та «дух» позначені різними словами. Давньоєврейське слово «нефеш» («душа») вживається в Старому Завіті 760 разів, а давньогрецьке слова «псюхе» знаходимо в текстах Нового Завіту 105 разів. Слово ж «дух» перекладається зі старозавітного «руах» (394 рази), іноді «нешама» (24 рази) і новозавітного «пневма» (379 разів).

Зауважте, що Біблія не говорить про те, що на початку Бог вклав у людину душу, але що вона стала живою душою тільки після того, як з'єдналося два компоненти: порох, з якого складається наше тіло, і дихання від Господа. Тобто, говорячи математичною мовою: порох + дихання = душа жива.

Погляньте, як описано зворотній процес, тобто смерть, у Біблії: «Вийде дух його – і він до своєї землі повертається, – того дня його задуми гинуть!» (Псал. 145:4).

Творячи людину, Бог не називає її «безсмертною». Люди мали жити вічно, але на умові послуху. Читаємо в Біблії: «І наказав Господь Бог Адамові, кажучи: "Із кожного дерева в Раю ти можеш їсти. Але з дерева знання добра й зла – не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш!"» (Бут. 2:16, 17).

Бог говорить: «Якщо згориш – то помреш!». В оригіналі – «мол тамот» – «смертю помреш», тобто неодмінно, точно помреш. І жодного натяку на те, що якась окрема субстанція буде залишатися живою. Бог не каже, що лише твоє тіло помре, а все твоє єство, як подають єврейські перекладачі Тори, «ти станеш смертним».

Коли людина згрішила, Бог промовив: «І сказав Господь Бог: "Ось став чоловік, немов один із Нас, щоб знати добро й зло. А тепер коли б не простяг він своєї руки, і не взяв з дерева життя, і щоб він не з'їв, – і не жив повік-віку"»

(Бут. 3:22). Якби людина володіла вродженим безсмертям, то дерево життя не мало би сенсу. Однак, за свідченням Біблії, саме воно мало підтримувати вічне життя в людині, тобто вона володіла умовним безсмертям – на умові послуху та постійного підживлення з дерева життя.

Вчення про те, що смерть – це не смерть, а життя в іншому вигляді, існує в більш витонченій формі вже впродовж 6000 років. Сатана був першим, хто переконував людей: «Умерти – не вмрете» (Бут. 3:4).

ЩО Ж ГОВОРІТЬ БІБЛІЯ ПРО БЕЗСМЕРТЯ?

У Старому Завіті самого терміну «безсмертя» ми не зустрічаємо, а Новий Завіт 10 разів згадує про безсмертя, позначаючи його двома термінами: «афарсіа» (7) – «нетління» та «атанасіа» (3) – «безсмертя».

Що ж говорить Євангеліє про безсмертя? Апостол Павло категорично заявляє про Бога: «Єдиний, Хто має безсмертя і живе в неприступному світі!» (1 Тим. 6:16). Якщо Біблія стверджує, що Бог єдиний, Хто володіє безсмертям, то зрозуміло, що людина його не має.

У жодній із 865 згадок Біблії про душу, ми не зустрічаємо словосполучення «безсмертна душа», «вічна душа», «невмируща душа». Однак існує близько 100 текстів, де стверджується про те, що душа є смертною. Ось тільки деякі з них.

«Усі дні посвячення його Господеві не підійде він до мертвого тіла» (Чис. 6:6). В оригіналі Святого Письма написано «нефеш мет» – «мертвої душі».

Чи можливо вбити душу, а не лише тіло? «Проклятий, хто бере підкуп, щоб забити кого, пролляти кров неповинну!» (П. Зак. 27:25).

Чи може душа зазнати смерті чи вона безсмертна? «І сказали їй ті люди: "Душа наша за вас нехай віддана буде на смерть"» (І.Нав. 2:14).

І ще одне свідчення Біблії, яке неможливо зрозуміти двоюко: «Та душа, що грішить, вона помре» (Єзек. 18:20).

А ось новозавітне свідчення апостола Павла: «А тепер благодаю вас: кріпіться, бо не загине душа жодного з вас, а тільки корабель» (Дії 27:22).

Однак дехто стверджує, що лише душа грішних помирає, а душа праведних – вічна! Розглянемо ще кілька текстів, аби розсіяти сумніви щодо біблійного погляду на стан душі після смерті.

Про ціле коліно Ізраїлю, де були і праведні, і грішні люди, написано: «Завулон – це народ, що прирік свою душу на смерть, а Нефталім – на польових висотах» (Суд. 5:18).

Щодо смерті праведних Божий пророк Валаам вигукнув: «Хай душа моя вмере смертю праведних, і кінець мій хай буде такий, як його!» (Чис. 23:10).

ГОДИННИК ЧИ КОМПАС?

Костянтин Тетерятніков

Ми живемо у світі часу. Він нами рухає, нас скеровує, визначає як особистість. Ще колись Соломон сказав: «Для всього свій час!» Але час – це не лише година, хвилина або секунда. Час – це також епоха, певний проміжок, період нашого життя.

Ми більш схильні звертати увагу на час у першому значенні цього слова, аніж у другому. Тому постійно «летимо», поспішаємо і не встигаємо. Годинники, покликані допомогти нам у правильній організації часу, навпаки, грають проти нас. Згайаний час, даремно витрачена година, знову запізнився – усі ці фрази вимовляються, дивлячись на годинник. Саме вони керують сучасною людиною. Вони стали її господарем. Навіть стежачи за часом, людина постійно поспішає – і не встигає, спізнюється і постійно затримується. Її слід бути пунктуальною, оскільки цього вимагає час.

Одного разу я почув фразу, яку можна назвати життєвим кредом сучасної ділової людини: «Успех – значит успеть!» Аби бути успішним, ти повинен встигнути! Відоме прислів'я про те, що потрібно сім разів відміряти, із тим, щоб один раз відрізати, сьогодні не спрацює: поки ти відміряєш, хтось інший вже сім разів відрізає. Як результат, сучасна людина загнана в кут, емоційно виснажена і не бачить виходу із цього замкненого кола, неначе попереду немає ніякого просвіту. Можливо, для того аби побачити світло в кінці, потрібно просто загальмувати і повернути? Але людиною керує годинник! І вона вкотре кудись поспішає, аби десь на середині життя усвідомити, що рухалася зовсім не в тому напрямі.

Час... Що це таке? З одного боку, це координати події на часовій осі, які визначаються календарем, часом доби. З іншого ж боку, час – незворотна течія, що тягнеться з минулого крізь сьогоднішнє в майбутнє. І в рамках цієї течії відбуваються всі життєві процеси. Дивлячись на час з одного боку, ми поспішаємо. Поглянувши ж на нього з іншого, ми зупиняємось. Чому? Тому що не знаємо, у якому напрямі потрібно рухатися.

Один давній цар звернувся до Всевишнього, промовивши: «Дорогу життя Ти покажеш мені...» (Псал. 15:11). Це був Давид. Його син, Соломон, сказав те ж саме по-іншому: «Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки» (Прип. 3:6).

І навіть про Спасителя Христа в пророчстві Ісаї написано: «Тому-то дам уділ Йому між великими, і з потужними буде ділити здобич за те, що на смерть віддав душу Свою, і з злочинцями був порохований» (Ісаї 53:12).

Отже, на противагу тому, що думає сьогодні більшість у християнському світі, Господь через Біблію однозначно говорить: душа є смертною, її можна вбити, вона здатна загинути.

Якщо це так, то що ж, згідно зі Святим Письмом, означає поняття «душа»?

Є щонайменше чотири значення:

1. **Душа – це кров:** «Бо душа тіла – в крові вона» (Лев. 17:11).

2. **Глибокі внутрішні переживання та почуття.** Христос у Гефсиманії вигукнув: «Смертельним смутком охоплена душа Моя» (Матв. 26:38).

3. **Душа – це саме життя.** Ісус промовив: «Хто лише прагнутиме душу свою зберегти, він погубить її, а хто погубить, той оживить її» (Луки 17:33). У перекладі Івана Хоменка так і написано: «Хто буде намагатися спасти своє життя, той його погубить; а хто його погубить, той збереже його живим».

4. **Слово «душа» вживається в значенні всієї особи в цілому.** Наприклад, про дні П'ятидесятниці написано: «Отже, вони, з любов'ю прийнявши його слово, охрестилися; і приєдналися до них того дня зо три тисячі душ» (Дії 2:41).

У визначенні часу нам допомагає годинник, однак для визначення напрямку руху, він абсолютно не підходить. Яка користь від годинника, якщо ви знаєте, що прийдете вчасно, однак при цьому рухаєтесь у неправильному напрямі? Таким чином, окрім годинника, ми маємо потребу ще й у компасі!

Компас допомагає зорієнтуватися на місцевості. Він, фактично, регламентує напрям шляху, яким ви йдете. Компас у житті людини – це метафора для позначення внутрішнього провідника, яким є Бог, Писання та здоровий глузд. У цьому плані компас відіграє стратегічне значення і, фактично, визначає весь життєвий шлях.

Святе Письмо говорить про християнина як про чужинця, що йде по цьому житті: «...Вони є чужинцями і прихоськами на землі» (Євр. 11:13). У сучасній філософській думці виникла ціла течія, що зветься «Номадологія» (від загальноєвропейського. Nomad – кочівник), що визначає людину як кочівника, який веде рухливий спосіб життя і постійно «кочує» від роботи до роботи, від міста до міста, від країни до країни. Задля того, аби не збитися зі шляху, християнину, як нікому іншому, потрібен компас. Він має рухатися в правильному напрямі, а не блукати життям. Усвідомивши це, нам необхідно зробити духовну зупинку в дорозі задля того, аби потім, звільняючись із компасом, знову йти далі.

Першим внутрішнім провідником людини є Сам Бог. Саме Він визначає, яким буде наше життя: «Господь побиває й оживлює, до шеолу знижає й підносить до неба. Господь зубожує та збагачує, понижує Він та звеличує» (1 Сам.2:6-7). Нам, людям, необхідне смирення перед Ним: «О людино! Хто ти, що спереचाєшся з Богом? Чи скаже витвір Тому, Хто його створив: Чому Ти зробив мене саме таким?» (Римл. 9:20).

Що це означає на практиці? Те, що ми повинні погодитися з Богом у плані об'єктивного сприйняття власного життя. Існує молитва: «Господи! Дай мені розум і душевний спокій прийняти те, що я не в змозі змінити, мужність змінити те, що можу, і мудрість відрізати одне від іншого». Нам необхідно просити в Бога мудрості, аби зрозуміти, що нам слід змінити, а що змінити ми не спроможні.

Другим життєвим провідником для нас повинна бути Біблія. Відомий ізраїльський цар давнини Давид сказав: «Для моєї ноги Твоє слово – світильник» (Псал. 118:105). Писання освітлює наш життєвий шлях, вказує, куди нам іти. Тому звертатися до Біблії – не лише правильно, але й необхідно!

Третій життєвий провідник – це здоровий глузд, або наш розум. Бог наділив людину здатністю мислити. Психологи вважають це однією з основних ознак, що відрізняють людину від тварин. Людина – істота розумна, тому звертатися до здорового глузду – наша життєва необхідність! Отже, життя вимагає від нас звирятати час із годинником, проте жити потрібно, звільняючись насамперед із внутрішнім компасом. Мати годинник непогано, але без компаса таке життя буде нагадувати біг по колу, мишачу метушню, і ось усе це – марнота і ловлення вітру!

Життя, скероване відповідно до компаса, нелегке: необхідно погодитися з тим, що ти – подорожній, прибулець, що прямує до своєї батьківщини, кочівник, який не має власної домівки, вічний мандрівник, котрий, як і Авраам, прагне в Небесні оселі, полишаючи свій халдейський Ур!

Тому в Старому Завіті «шеол» (63), що перекладається як «гробниця, могила, пекло», а в Новому Завіті «хадес» (11 – це місце спокою, куди йдуть усі – і праведні, і грішні. Святе Письмо ставить риторичне питання: «Котрий чоловік буде жити, а смерті не бачитиме, збереже свою душу від сили шеолу?» (Псал. 88:49).

Наприклад, в шеолі після смерті збиралися бути праведні люди: патріарх Яків (див. Бут. 37:35; 42:38), мученик Іов (див. Іова 14:13; 17:13), благодетель царі Давид (див. Псал. 85:13; 87:4) та Єзекия (див. Ісаї 38:10). У шеолі, за твердженням Біблії, перебувають і нечестиві, там не славлять Бога (див. Псал. 6:6), там немає надії на Божу істину (див. Ісаї 38:18).

ЯК ЖЕ ПОЯСНИТИ ДОСВІДИ, ЩО ОПИСУЮТЬСЯ В КНИГАХ І СТАТТЯХ?

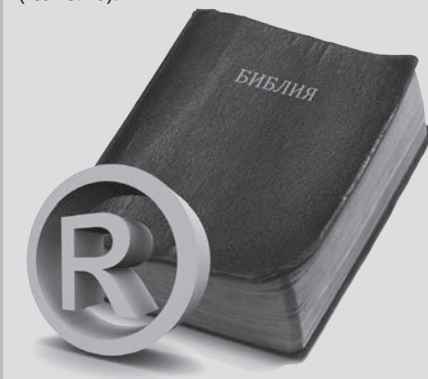
Учені й лікарі вважають, що загадковий феномен, коли людина в стані клінічної смерті входить у яскраве світло й ширяє над власним тілом, має пояснення. Цей досвід пояснюється підйомом електричної енергії, що вивільняється, коли мозку не вистачає кисню. Коли кровопостачання вповільнюється й рівень кисню падає, клітини мозку роблять один останній електричний імпульс. Він починається в одній частині мозку й поширюється

ЗАКОНИ ТОРГІВЛІ ТА ВІЧНЕ ЖИТТЯ

У багатьох країнах діють торгові закони, що захищають споживача від шахрайського використання торгових марок на товарах, не виготовлених компаніями, що володіють цими марками. Із цієї причини як покупці, котрі нічого не підозрюють, так і виробники можуть вимагати відшкодування збитків, якщо товари низької якості хибно видаються за «фірмові». Роздрібних торговців такими підробленими товарами часто штрафують на великі суми, змушуючи відшкодувати збиток потерпілій стороні. Якщо ви коли-небудь були покупцем у такій угоді, то знаєте, якими драгівливими, а іноді й небезпечними можуть бути наслідки. Автомобільні запчастини, які виходять з ладу на півдорозі до пункту призначення; епоксидний клей, що розчиняється, коли ви підносите склеєну чашку з гарячим напоєм до рота. Але якщо вам представляють неправду про Бога? Якщо прийнята «істина» не веде до вічного життя? Якщо «відремонтоване» життя підводить, обпалюючи вас почуттям безнадії і розпачу?

Коли нам «підносять» якусь істину, премудрий Бог нагадує: ви повинні бути дуже обережними і аналізувати, що вам пропонують як «фірмову істину». Занадто багато поставлено на карту! Якщо ім'я Бога додається до концепції, яка залишить нас недостатньо підготовленими до зустрічі із суворими випробуваннями життя, що станеться тоді? Якщо Його ім'я використовується як обґрунтування для емоційного насильства, у якому світі подається Божий характер? Або якщо в ім'я Його в нас віднімають гідність і піддають безглуздим приниженням? Як ми тоді зможемо піднятися до вершин благочестя?

Божі шляхи ведуть до щастя, і є всі підстави вірити, що Божественні принципи врешті-решт зроблять саме це. Однак коли нам пропонують таку «істину», про яку йшлося вище, Сам Бог запрошує нас перевірити її «торгову марку», перш ніж прийняти її. «До Закону й свідцтва! Як вони не так кажуть, як це, то немає для них зорі ранньої!» (Ісаї 8:20).

лавиноподібно, і це може дати людям живі ментальні відчуття. Дослідження Чавла, опубліковане в журналі Journal of Palliative Medicine, вважається першим дослідженням, що дало конкретне фізіологічне пояснення навколосмертному досвіду.

На що ж надіятися християнам, якщо немає безсмертної душі, а отже, і блаженства після смерті? Наша надія та віра базуються не на вигадках людей, а на вічному Божому Слові, яке дарує надію: «Ось кажу вам таємницю: не всі ми впокоїмося, але всі перемінімося, – раптово, миттєво, при останній сурмі; вона засурмить – і мертві воскреснуть нетлінними, а ми перемінімося. Адже це тлінне має зодягнутися в нетління, і це смертне має зодягнутися в безсмертя. Коли ж це тлінне зодягнеться в нетління, а смертне зодягнеться в безсмертя, тоді збудуться написані слова: Смерть поглинута перемогою!» (1 Кор. 15:51-54).

Ось коли Божим спасенням буде подароване безсмертя.

Чому сьогодні так мало християн проповідують про Другий прихід Христа? Бо неправдива ідея безсмертної душі робить Прихід Ісуса неважливим та незначним. Не піддаваймося на ці хитрощі, а будьмо впевненими не лише за життя, але й у смерті, адже Біблія говорить, що «праведний повний надії й при смерті своїй» (Прип. 14:32).

Восьма заповідь «Не кради» (Вихід 20:15).

– Людина у вікні!

Не пригадую, щоб коли-небудь я прокинувся так раптово, як тієї миті, коли дружина промовила ці слова. Разом з нашим сином Давидом ми перебували в Мехіко під час короткої відпустки. Того приємного літнього вечора засинали з відчиненим вікном, щоб кімнату міг освіжати легкий вітерець. Це було вікно третього поверху, яке виходило у внутрішній двір, тому воно здавалося досить безпечним.

Протягом кількох довгих секунд я дивився на нечітку тінь у вікні. Що ж це було насправді? Я не міг подумати нічого іншого, як те, що це була людина.

Далі, саме перед тим, як я хотів сказати кілька заспокоїливих слів своїй дружині Анні-Рут, тінь почала рухатися. Це справді була людина, і вона мала намір потрапити всередину.

Тепер, перш ніж продовжити розповідь, мені хотілося б зупинитися і запитати: чого, на вашу думку, хотіла ця людина?

Неважко здогадатися, що нічний відвідувач мав намір звільнити нас від тягара деякого нашого майна. Однак я хочу заглибитися в суть справи та з'ясувати саму сутність злочинства.

Ось список деяких найбільш поширених видів злочинства. Особа у вікні, про яку розповідалося, має велику компанію людей, які поділяють її інтереси й менталітет, і до більшості з них у шляхетному товаристві ставляться не з таким уже й великим презирством, як до цієї людини.

1. КРАДІЖКА. Це перший вид, що спадає на думку, коли ми говоримо про злочинство. Наш відвідувач належав саме до цієї категорії. Украсти означає взяти щось без дозволу власника, позичити щось і не повернути назад, присвоїти щось і не заплатити.

2. НЕЗАКОННЕ КОПІЮВАННЯ. Створення копій, що позбавляє письменника, художника й видавця їхніх прав на винагороду за працю, незалежно від того, у якій формі вона представлена, – друківаній, електронній чи будь-якій іншій.

3. ПЛАГІАТ. Видавати праці іншого автора або чужі відповіді за власні, щоб одержати вчений ступінь або інші привілеї.

4. МАНІПУЛЮВАННЯ ІНФОРМАЦІЄЮ. Отримання зиску або переваги за допомогою обману, перебільшення або приховування всієї істини. Сюди належать: шахрайство, ошукування, афери та будь-який вид обману, а також використання внутрішньої інформації для досягнення привілейованого становища.

5. НАКЛЕПИ, ДИФАМАЦІЯ. Знеславлення доброго імені й заплямування репутації інших, позбавлення їх поваги, любові й пошани, якими вони мають право користуватися. Сюди також належить позбавлення людей роботи або чогось іншого за допомогою фальшивих звинувачень, неправдивого тлумачення їхніх мотивів та поведінки.

6. НЕДБАЛЕ СТАВЛЕННЯ ДО РОБОТИ. Невиправдане ледарство в робочий час, виконання навмисно занижених обсягів роботи, запізнення або передчасне залишення робочого місця.

7. МАРНОТРАТСТВО. Бездумна трата і неправильне використання матеріалів, засобів або часу, які належать іншій людині.

8. НЕДБАЛИСТЬ. Недобросовісність або інші форми безвідповідальної поведінки, у результаті чого інша людина несе збитки.

9. ЗАВИЩЕНІ ЦІНИ. Спекуляція, підвищення цін, вимога більшої плати за товар чи послугу в той час, як споживач не має вибору і змушений погоджуватися із завищеною ціною.

10. НЕДОПЛАТА. Заниження реальної вартості товару, коли його продавець перебуває у невідповідному становищі. Також це позначається на меншій заробітній платні, через що працівник впадає у відчай.

11. ОБРАЗА ДІТЕЙ АБО НЕДБАЛЕ СТАВЛЕННЯ ДО НИХ. Батьки, які належним чином не піклуються про своїх дітей, обкрадають їх у тому, що належить їм по праву. Це стосується батьків, які переважну частину часу присвячують роботі або тривалий час проживають далеко від своїх дітей, або чинять над дітьми психологічне, фізичне чи сексуальне насильство.

12. НЕВІРНИСТЬ У ШЛЮБІ. Жорстокий, невірний чоловік (дружина), що уникає сімейної відповідальності, позбавляє іншу, вірну, сторону прав, наданих шлюбними зобов'язаннями, які вимагають сексуального задоволення, матеріального забезпечення, співпраці у вихованні й навчанні

ЩОСЬ В ОБМІН НА НІЩО

Лоран Уейд

дітей і т. ін. Перелюб – один з найгірших видів злочинства. Він забирає те, на що в нас немає жодних прав і що належить винятково комусь іншому.

13. ВИКРАДЕННЯ ЛЮДЕЙ, РАБСТВО, НЕСПРАВЕДЛИВЕ УВ'ЯЗНЕННЯ (див. П. Зак. 24:7). Всупереч уявленням деяких людей, такі дії не є сьогодні чимось незвичним. Згідно зі статистикою ООН, 600–800 тисяч людей, більшість із яких жінки й діти, щороку транспортуються через кордони в усьому світі, зокрема 14,5–17,5 тисяч осіб, яких ввозять до Сполучених Штатів. Сюди також можна зарахувати помилкове ув'язнення. Навіть якщо один відсоток ув'язнених, які відбувають покарання у в'язницях США, невинні, ми одержимо цифру 10 тисяч чоловік, які перебувають за ґратами. Більшість експертів вважають, що реальний відсотковий показник ще вищий, а в деяких країнах це число може бути значно більшим.

14. УТРИМАННЯ ДЕСЯТИНИ. Цей вид злочинства позбавляє деяких людей можливості почути Благую вістку Євангелія, здобути мир, надію та краще життя. Вірне повернення десятини допоможе досягти інших людей вісткою про Божу любов (див. Мал. 3:8-10).

Цей список можна продовжувати і продовжувати.

Тепер давайте знову запитаємо: що, на вашу думку, хотів чоловік, який ліз через вікно тієї ночі в Мехіко?

Він хотів отримати те саме, що й інші люди із цього списку: дещо, чого вони не зробили, що їм не належало і на що вони не мали жодного права. Грабіжник у нашому вікні шукав можливості отримати щось в обмін на ніщо.

КОМПОНЕНТ ПОТУ

Перше біблійне правило, спрямоване проти злочинства, знаходимо в книзі Буття 3:19: «У поті свого лица ти їстимеш хліб».

Ось як про це каже апостол Павло: «Хто крав, хай більше не краде, але краще хай працює, роблячи своїми руками добро, щоб мав що подати тому, хто має потребу» (Ефес. 4:28).

Чи зауважили ви, що біблійна постанова проти злочинства складається з двох частин? Перша з них – самозабезпечення: «Хто крав... краще хай працює, роблячи своїми руками добро». Ми повинні заробляти шляхом обміну однієї цінності на іншу.

У Божий намір входило, щоб компонент поту в житті людини був благословенням – знімав стрес, продовжував життя, зміцнював тілесне здоров'я, а також приносив мир і спокій розумові.

ВИБАЧТЕ МЕНІ, БУДЬ ЛАСКА

Ми ніколи не дізнаємося про життєву філософію людини, яка зазірнула у вікно тієї ночі в Мехіко. Після того як я рішуче заговорив із незнайомцем строгим тоном, він зупинився і досить ввічливо промовив англійською: «Вибачте мені, будь ласка». Потім обережно позадкував і зник, піднявшись по ринві на дах і спустившись з іншого боку.

Щоразу, коли я розповідаю цю історію, люди із здивуванням запитують: «Як? Зло-

дій-мексиканець у Мехіко розмовляв англійською?»

Проте не варто так дивуватися. Люди цієї ганебної «професії» здебільшого вважають себе набагато розумнішим за нас. Навіщо працювати за копійки в Макдональдсі, якщо можна отримати значно більше ціною менших зусиль?

Це непогане запитання. Давайте подивимося на цю проблему трохи ширше. Чому я маю годинами потіти над курсовою роботою, якщо за п'ять хвилин можу «завантажити» її з Інтернету? Який сенс платити 75 доларів за ліцензійну комп'ютерну програму, коли друг пропонує зробити мені безкоштовну копію? Чому б мені не поговорити за чашкою чаю або не посидіти годину в Інтернеті в робочий час? Усе одно мені платять менше, ніж я заслуговую. У уряд?.. Урядовці ж загрибають мільярди щодня, чому ж я не можу трохи обманути їх у сплаті податків? Адже так чинять усі розумні люди! Людина, яка розповідала мені, що отримувала допомогу по безробіттю одночасно у двох штатах, відчувала себе набагато розумнішою за інших людей, котрі щоденно повинні були розпочинати роботу о дев'ятій ранку.

НАЙГІРШИЙ ДЕНЬ У ЖИТТІ ЛЮДИНИ

Президент США Томас Джефферсон вважав інакше. Йому належать слова: «Найгірший день у житті людини – це день, коли вона сидить і планує, як зможе отримати щось в обмін на ніщо». Джефферсон думав не про ту шкоду, якої завдають грабіжники, що лізуть вночі у вікна. Він мав на увазі спустошливий вплив світогляду людей, які потурають таким бажанням. Саме тому і дано застереження у восьмій заповіді.

«Розумні» люди, які обирають легкий шлях, роблять фатальний крок. Вони жертвують особистими гідністю, чесністю, самооцінкою, а що отримують натомість?

1. Нечесність руйнує особистий спокій і самоповагу. Можна втаїти нечесний учинок від інших людей, але не від себе. Ми можемо здобути вчений ступінь або щось інше, однак у процесі втратимо справжню радість, що з'являється від почуття завершеності й задоволення від особистого досягнення і добре виконаної роботи.

2. Синдром «щось в обмін на ніщо» спустошує і спотворює характер. Це залежність, яка може призвести до серйозних розумових і фізичних розладів. Залежність від азартних ігор та крамничних крадіжок вражає мільйони людей, руйнуючи сім'ї, життя багатьох людей, і коштує суспільству мільярди доларів. Сексуальна залежність і трудовий міронос пов'язані та можуть бути однаковою мірою деструктивними, їх важко подолати.

3. Філософія «щось в обмін на ніщо» руйнує взаємовідносини між людьми. Нечесність примушує людей ворогувати одне з одним, оскільки насправді не існує такої речі, як «безкоштовний обід». Комусь все одно доведеться розраховуватися. Якщо я отримую щось за рахунок інших, це робить нас ворогами. Синдром «щось в обмін на ніщо» перетворює інших людей на об'єкти маніпулювання для досягнення корисливих

цілей. Ми можемо приховувати цю ідею під маскою ввічливості, але завжди на першому місці в нас буде наше «я». На порядку денному завжди стоятимуть такі запитання: що я буду із цього мати? Чи може ця людина бути мені корисною?

Загалом дуже багато людей одружуються або розлучаються саме із цієї причини.

КОМПОНЕНТ ЛЮБОВІ

Як ми побачили, першим елементом у біблійній постанові проти нечесності є самозабезпечення. Другим є щедрість. Слово Боже навчає: «Краще хай працює, роблячи своїми руками добро, щоб мав що подати тому, хто має потребу» (Ефес. 4:28).

Протилежне злочинству – це щиро простягати руку допомоги, служити людям з любов'ю, не очікуючи нічого натомість.

Притча Ісуса про доброго самарянина – досконала ілюстрація цього принципу. Розбійники напали на мандрівника й захопили все його майно. Вони гадали, що також відібрали в чоловіка життя, коли кинули його на узбіччі дороги (див. Луки 10:30-37).

Добрий самарянин повівся інакше. Злодії забрали собі, а самарянин віддав своє. Не має значення, що він наразився на небезпеку і що у випадку, якби обставини змінилися й він опинився на місці потерпілого, останній, можливо, навіть не подивився б у його бік. Менш за все він сподівався, що поранена людина якось чином компенсує йому витрати або подякує за надану допомогу. Самарянина спонукало лиш одне: співчуття, що є синонімом любові. Він віддав, бо любив.

Злочинство – не єдиний прояв егоїзму, але воно одне з найбрутальніших і найбільш явних. Якщо егоїзм забирає, любов дарує. Любов – антонім егоїзму та засіб його зцілення. Хоча любов не обов'язково зцілює егоїзм у людині, котру любить, вона, безсумнівно, звершує це в тому, хто любить.

Без компонента любові компонент поту (коли ви заробляєте і платите за здобуте) не буде досконалими ліками від синдрому «щось в обмін на ніщо». Власне, це може призвести до того, що ми будемо порівнювати себе з іншими, виношуючи у своєму серці гордість й жадібність. До наших найкращих зусиль і чесності ми повинні додати співчуття і любов, яка віддає себе на служіння іншим. За словами Павла, кожен повинен «працювати, роблячи своїми руками добро, щоб мав що подати тому, хто має потребу».

СПРОБИ ОТРИМАТИ ВІД БОГА ЩОСЬ В ОБМІН НА НІЩО

Найнебезпечнішим видом синдрому «щось в обмін на ніщо» є наші спроби поводитися подібним чином у стосунках із Богом. Біблія каже, що спасіння – «дар благодаті». У цьому вся суть євангельської вістки. Ніхто не заробив та й не зможе заробити спасіння добрими ділами.

Проблеми починаються тоді, коли декотрі люди вважають, що добрі діла взагалі не мають значення. На їхню думку, ми можемо дотримуватися тих заповідей, котрі нам подобаються, а інші вважати скасованими благодаттю. Чи можемо ми заявляти, що спасіння, продовжуючи дивитися крізь пальці на те, що Бог сказав нам у Законі або в будь-якій іншій частині Біблії?

Джон МакАртур красномовно відповідає на це запитання: «Популярне євангеліє сьогодні пропонує грішникам фальшиву надію. Воно обіцяє, що всі матимуть вічне життя, навіть ті, хто продовжує жити у ворожнечі з Богом. Насправді воно надихає людей називати Ісуса Своїм Спасителем, однак відкладати на пізніше рішення підкоритися Йому як Господу. Воно обіцяє звільнення від пекла, але не обов'язково свободу від беззаконня. Таке євангеліє пропонує оманливе почуття безпеки людям, котрі потурають своїм гріхам та спотворюють шлях святості. Відокремлюючи віру від вірності, воно проголошує, що згода з істиною на рівні розуму має таку ж силу, як і щиросердний послух їй».

Дітріх Бонхоффер називав це «дешевою благодаттю». Незадовго до своєї смерті від рук гестапо він написав: «Дешева благодать проповідує прощення без необхідності покаяння, хрещення без церковної дисципліни, участь у Вечері Господній без сповідання... Дешева благодать – це благодать без учінства, благодать без хреста, благодать без живого Ісуса Христа, який прийшов у тілі».

Благодать – серце Євангелія. Це означає, що ми можемо прийти до Ісуса такими, якими є, не очікуючи, доки станемо достатньо хорошими. Нам не треба заходити через чорний хід, навіть якщо список нашого життя рясніє відмітками про невдачі й помилки. Це здається неймовірним, але Євангеліє каже, що ми можемо «приступати сміливо до престолу благодаті» (Євр. 4:16).

ТВ-програма на серпень*

НЕДІЛЯ

00:00 Богослужение в храме на Подоле
01:20 Біблія свідчить
01:30 ...є Любов
02:00 Біблія продовжує говорити
02:30 Поспілкуймося
03:30 Лицом к лицу
04:00 Познавая непостижимое
04:30 Детонация
05:00 Вера. Человек. Судьба
05:30 Непростое состояние
06:00 Дорогами христианства
06:30 Інша сторона
07:10 Люди і судьби
07:30 ...є Любов
08:00 Так промовляє Біблія
08:30 Счастье вопреки всему
09:20 Ваша думка
09:30 Вкус здоровья
09:45 Готовим вместе
10:00 Диагноз: здоровье
10:30 Сила креста
11:00 Малюваки
11:20 Музична скринька
12:00 Богослужение в храме на Подоле
13:20 Настав час
13:30 Познавая непостижимое
14:00 Великие пророки Библии
14:30 Вдохновение
15:00 Десять Заповедей (сурдопереклад)
15:10 Счастье вопреки всему (сурдопереклад)
16:00 Дружболандия
16:20 В гостях у Добрячка
16:40 Взаправду
17:00 Непростое состояние
17:30 Вкус здоровья
17:50 Біблія свідчить
18:00 Детонация
18:30 Так говорит Библия
19:00 Поспілкуймося
20:00 ...є Любов
20:30 Модная книга
21:00 Вісті надії
21:20 Біблія, як вона є
21:30 Сила креста
22:00 Вера. Человек. Судьба
22:30 Богослужіння у Львові
23:10 Ваша думка
23:20 5 хвилин для вічності
23:30 Так промовляє Біблія

ПОНЕДІЛОК

00:00 Інша сторона
00:40 Ваша думка
00:50 Музична скринька
01:30 Счастье вопреки всему
02:20 Настав час
02:30 Так говорит Библия
03:00 Дорогами христианства
03:30 Готовим вместе
03:45 Люди і судьби
04:00 Сила креста
04:30 Вісті надії
04:50 Богослужіння у Львові
05:30 Детонация
06:00 Дружболандия
06:15 Малюваки
06:30 В центре внимания
07:00 А что, если да?
08:00 Інша сторона
08:40 Готовим вместе
08:50 5 хвилин для вічності
09:00 А что, если да?
10:00 5 хвилин для вічності
10:10 Вопрос служителю церкви
10:30 Вера. Человек. Судьба
11:00 А что, если да?
12:00 Кантиана
12:30 Так промовляє Біблія
13:00 Открытая книга
13:40 Готовим вместе
14:00 Так говорит Библия
14:30 ...є Любов
15:00 Непростое состояние (сурдопереклад)
15:30 Диагноз: здоровье (сурдопереклад)
16:00 Великий магазин
16:30 Малюваки
17:00 Познавая непостижимое
17:30 В центре внимания
18:00 Дорогами христианства
18:30 Вера. Человек. Судьба
19:00 В пошуках істини
19:30 Великие пророки Библии
20:00 Познаем истину
20:50 Вечірні історії
21:00 Детонация
21:30 ...є Любов
22:00 Вдохновение
22:30 Непростое состояние
23:00 Познаем истину
23:50 Біблія, як вона є

ВІВТОРОК

00:00 Поспілкуймося
01:00 В центре внимания
01:30 Познавая непостижимое
02:00 Дорогами христианства
03:00 Вера. Человек. Судьба
03:30 Так говорит Библия
04:00 Лицом к лицу
04:30 Інша сторона
05:10 Вкус здоровья
05:30 Сила креста
06:00 Малюваки
06:15 Дружболандия
06:30 Мастерская добрых дел
06:40 Модная книга
07:00 А что, если да?
08:00 Детонация
08:30 Дорогами христианства
09:00 А что, если да?
10:00 В центре внимания
10:30 Познавая непостижимое
11:00 А что, если да?
12:00 5 хвилин для вічності
12:10 Вісті надії
12:30 Поспілкуймося
13:30 Великие пророки Библии
14:00 Познаем истину
14:50 Ваша думка
15:00 Познавая непостижимое (сурдопереклад)
15:30 ...є Любов (сурдопереклад)
16:00 Дружболандия
16:20 В гостях у Добрячка
16:40 Взаправду
17:00 Так говорит Библия
17:30 Библейский путь жизни
18:30 ...є Любов
19:00 Біблія продовжує говорити
19:30 Непростое состояние
20:00 Открытая книга
20:40 Біблія, як вона є
20:50 Вечірні історії
21:00 Інша сторона
21:40 Счастье вопреки всему
22:30 Дорогами христианства
23:00 Музична скринька
23:40 5 хвилин для вічності
23:50 Настав час

СЕРЕДА

00:00 Вісті надії
00:20 Богослужіння у Львові
01:00 Біблія продовжує говорити
01:30 Познавая непостижимое
02:00 ...є Любов
02:30 Поспілкуймося
03:30 Непростое состояние
04:00 Библейский путь жизни
05:00 Детонация
05:30 Біблія продовжує говорити
06:00 Чудесный магазин
06:30 Диагноз: здоровье
07:00 А что, если да?
08:00 ...є Любов
08:30 Вдохновение
09:00 А что, если да?
10:00 Библейский путь жизни
11:00 А что, если да?
12:00 Біблія свідчить
12:10 5 хвилин для вічності
12:20 Вера. Человек. Судьба
12:50 Диагноз: здоровье
13:20 Богослужіння у Львові
14:00 Поспілкуймося
15:00 Вкус здоровья (сурдопереклад)
15:20 Хочу вас спросить (сурдопереклад)
15:50 5 хвилин для вічності (сурдопереклад)
16:00 Малюваки
16:20 Дружболандия
16:40 В гостях у Добрячка
17:00 Сила креста
17:30 Інша сторона
18:10 5 хвилин для вічності
18:20 Музична скринька
19:00 Счастье вопреки всему
19:10 Настав час
20:00 Так промовляє Біблія
20:30 Модная книга
20:50 Вечірні історії
21:00 Кантиана
21:30 Біблія, як вона є
21:40 Вопрос служителю церкви
22:00 ...є Любов
22:30 В центре внимания
23:00 Так говорит Библия
23:30 Познавая непостижимое

ЧЕТВЕР

00:00 Біблія продовжує говорити
00:30 Вера. Человек. Судьба
01:00 Контрасты души
01:30 Великие пророки Библии
02:00 Музична скринька
02:40 Вкус здоровья
03:00 Так говорит Библия
03:30 Вдохновение
04:00 Сила креста
04:30 Познавая непостижимое
05:00 Богослужение в храме на Подоле
06:20 Малюваки
06:40 В гостях у Добрячка
07:00 А что, если да?
08:00 Непростое состояние
08:30 Кантиана
09:00 А что, если да?
10:00 Біблія, як вона є
10:10 Счастье вопреки всему
11:00 А что, если да?
12:00 Настав час
12:10 5 хвилин для вічності
12:20 Детонация
12:50 Дорогами христианства
13:20 Познаем истину
14:10 Біблія продовжує говорити
14:40 Модная книга
15:00 Тора. Пророки. Писания (сурдопереклад)
15:30 ...є Любов (сурдопереклад)
16:00 Чудесный магазин
16:35 Дружболандия
17:00 Вісті надії
17:20 Настав час
17:30 Поспілкуймося
18:30 В пошуках істини
19:00 Вкус здоровья
19:20 Познавая непостижимое
19:50 Библейский путь жизни
20:50 Вечірні історії
21:00 Богослужение в храме на Подоле
22:20 Біблія, як вона є
22:30 Так промовляє Біблія
23:00 Открытая книга
23:40 Ваша думка
23:50 5 хвилин для вічності

П'ЯТНИЦЯ

00:00 Сила креста
00:30 Познавая непостижимое
01:00 ...є Любов
01:30 Библейский путь жизни
02:30 Лицом к лицу
03:00 Непростое состояние
03:30 Богослужение в храме на Подоле
04:40 Вісті надії
05:00 Счастье вопреки всему
05:50 Біблія, як вона є
06:00 В гостях у Добрячка
06:15 Мастерская добрых дел
06:30 Так промовляє Біблія
07:00 А что, если да?
08:00 Сила креста
08:30 5 хвилин для вічності
09:00 Готовим вместе
10:00 А что, если да?
10:00 В центре внимания
10:30 Кантиана
11:00 А что, если да?
12:00 Біблія продовжує говорити
12:30 Непростое состояние
13:00 Поспілкуймося
14:00 Біблія, як вона є
14:10 Счастье вопреки всему
15:00 Непростое состояние (сурдопереклад)
15:30 Диагноз: здоровье (сурдопереклад)
16:00 Малюваки
16:20 В гостях у Добрячка
16:40 Взаправду
17:00 Вдохновение
17:30 Ваша думка
17:40 Познаем истину
18:30 Богослужіння у Львові
19:10 Біблія, як вона є
19:20 5 хвилин для вічності
19:30 Інша сторона
20:10 Музична скринька
20:50 Вечірні історії
21:00 Так говорит Библия
21:30 Великие пророки Библии
22:00 В пошуках істини
22:30 Біблія продовжує говорити
23:00 ...є Любов
23:30 Вера. Человек. Судьба

СУБОТА

00:00 Богослужение в храме на Подоле
01:20 Біблія продовжує говорити
01:50 Інша сторона
02:30 Богослужіння у Львові
03:10 Счастье вопреки всему
04:00 Так промовляє Біблія
04:30 Дорогами христианства
05:00 Сила креста
05:30 Библейский путь жизни
06:30 ...є Любов
07:00 Познавая непостижимое
07:30 Так говорит Библия
08:00 В пошуках істини
08:30 Біблія продовжує говорити
09:00 Богослужіння у Львові
09:30 Біблія, як вона є
09:50 Біблія свідчить
10:00 Познаем истину
10:50 Ваша думка
11:00 Вдохновение
11:30 Богослужение в храме на Подоле
12:50 5 хвилин для вічності
13:00 Так промовляє Біблія
13:30 Детонация
14:00 5 хвилин для вічності
14:10 Десять Заповедей
14:20 Музична скринька
15:00 Богослужение в храме на Подоле
16:20 Дружболандия
16:40 Біблія, як вона є
16:50 5 хвилин для вічності
17:00 ...є Любов
17:30 Вера. Человек. Судьба
18:00 Открытая книга
18:40 Вопрос служителю церкви
19:00 Модная книга
19:20 Настав час
19:30 Дорогами христианства
20:00 Счастье вопреки всему
20:50 Біблія свідчить
21:00 Біблія продовжує говорити
21:30 Познавая непостижимое
22:00 В центре внимания
22:30 Так промовляє Біблія
23:00 Вісті надії
23:20 5 хвилин для вічності
23:30 Лицом к лицу

hope.ua

А что, если да...

счастье вопреки всему

ПН - ПТ
07:00
11:00

ЗНАТИ, ЩО таке щастя
БАЧИТИ, ДЕ живе щастя
РОЗУМІТИ, ЯК бути щасливим
ВМІТИ ДАРУВАТИ ЦЕ щастя іншим

Параметри налаштування супутникового телеканалу "Надія":

Канал: Nadiya TV
Супутник: ASTRA-4A (Sirius), 5° сх.д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: V, FEC 3/4
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт / с

ЦІЛОДОБОВО

Дивіться програми телеканалу "Надія" в кабельних мережах України, а також в мережі Інтернет 24 години на добу 7 днів на тиждень на сайті

www.hope.ua

Телефони гарячої лінії:

0 800 50 157 80
(093) 50-157-80
(066) 707-00-05
(098) 707-00-05

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання та пропозиції

Вивчайте Біблію разом з нами on-line на сайті www.bibleschool.com.ua

Ваші пропозиції, побажання, зауваження надсилайте на адреси:

✉ contact@hope.ua

а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

✉ [contact@hope](mailto:contact@hope.ua)

* Телеканал залишає за собою право внесення змін в ТВ-програми.

16 грн*

...є Любов. Колія

Андрій у свої 19 років втратив сенс життя і вирішив за 3 місяці "убити себе" алкоголем. Наркотики, гірше минуле... І раптом він почав шукати порятунк. Бог торкнувся його серця і привів у реабілітаційний центр...

Мова: українська, російська

23 грн*

...є Любов. Сповідь гравця

Гра полонила Валерія з 16 років. Більярд, карти, нарди... Валерій навчився не програвати. Він створив власний бізнес і став власником казино. І раптом... Одна зустріч перевернула все його життя...

Мова: українська, російська

*пожертвування

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресами:

zakaz@hope.ua

а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

Подарок

Пусть талант – подарок Бога –
Будет ваш на высоте.
Вы его не зарывайте,
Покоряясь суете.

Быт, судите, забирает
Силы, время все у нас.
Не секрет, что в серых буднях
Не один талант угас.

Скромность ложную отбросив,
Я скажу, мои друзья:
Жизнь пыталась на лопатки
Положить не раз меня.

Громкой славы не искала.
Много пройдено дорог.
Но на них я не сгубила
Твой подарок, добрый Бог.

И листок с моим рисунком
Или строчками стихов
Попади к тому, кто с ними
Познакомиться готов.

Потому что дар от Бога
Не зарыт, он на виду.
Но не каждому заметен,
Мимо многие пройдут.

Ну и что? Не в этом счастье.
Чтоб унынье одолеть,
Искра Божия поможет
Не дымиться, а гореть.

Галина Зварич

Дотик Господа

У 2011 році в моєму житті сталася подія: діти і завідувачий музеєм ім. М. Островського в Боярці допомогли мені організувати виставку моїх творів. На її відкритті були присутні колеги, творча інтелігенція, працівники видавництва «Веселка», кореспонденти місцевих газет. Гості сказали багато добрих слів, про виставку писали, але нічого не було сказано про Художника з великої літери, який дає і натхнення, і гостре бачення краси усього, створеного Ним.

Я, власне, малюю картини не для виставки і не для продажу. Вихід з етюдником на природу – це своєрідна розмова з Творцем, це передача іншим тієї любові, яку Він розлив у навколишньому світі, це проповідь у барвах.

Цю гостру потребу в спілкуванні з Богом я особливо відчув після інсульту, однієї з найпоширеніших хвороб нашої цивілізації, яка, на щастя, не занепастила мене, не прикувала до ліжка чи інвалідного візка. Господь дав мені сили вистояти та відкрив нові можливості, доторкнувся до моєї душі. Завдяки Його великій милості я подолав цю страшну хворобу й прагну жити, творити, відчувати цей світ у всій його неповторній красі.

Можливо, Господь допустив цю хворобу, щоб у контрастах між життям і смертю, випробуванням і благодаттю я зміг відчути своє призначення в цьому світі. З того часу я вирішив присвячувати кілька годин розмові з Господом. Це мають бути своєрідні роздуми над прожитим і свідчення про милість Божу в моєму житті.

Микола Мозговенко,
Житомирська обл.

Нічні кошмари

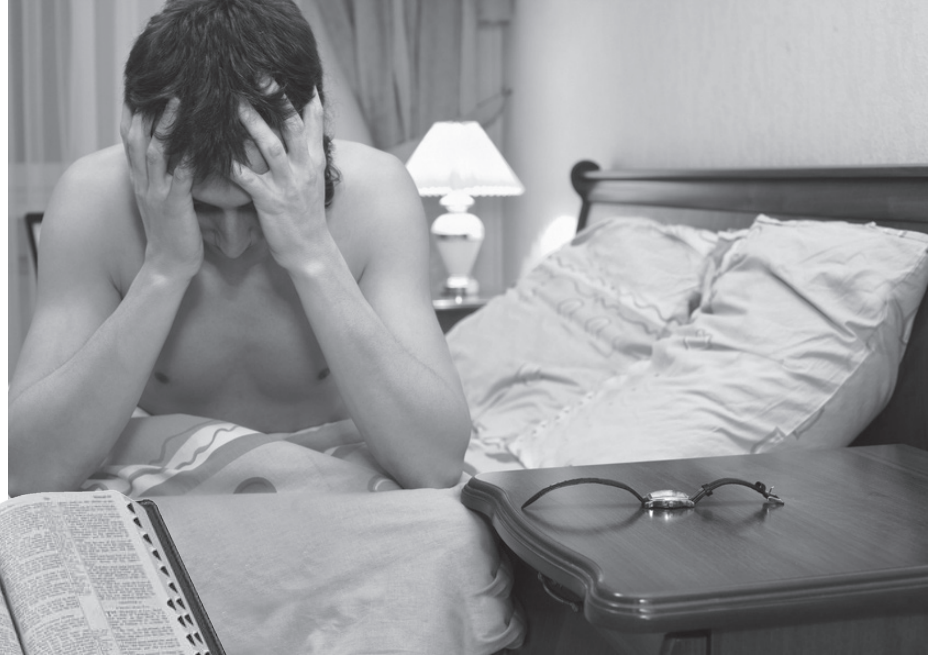
Олег Жиганков

Я народився і виріс у звичайній родині. Якби я і міг коли-небудь стати віруючою людиною, то став би мусульманином, як і всі навколо мене. Проте в моєму житті усе склалося інакше.

Коли я став юнаком, мене почали переслідувати нічні кошмари. Тільки-но я засинав, як опинявся в центрі якогось жахливого бойовика з нескінченними погонями і бійками, кровопролиттями і провалами в нескінченну порожнечу. А під ранок зазвичай на мене навалювалася якась істота і починала душити. Я прокидався наляканим до смерті; довго потім ще кашляв, не міг віддихатися. Усе це підточувало моє здоров'я, робило мене нервовим і дратівливим. Я випробував усі ліки, народну медицину, замовляння, мусульманські молитви – але все марно. Щоночі мене мучили кошмари і душила страшна істота. Так тривало п'ять років!

Нарешті хтось порадив мені, коли знову приснитися кошмар, вимовити ім'я християнського Бога – Ісуса. Я спробував і, на превеликий мій подив, побачив, що це спрацює! Як тільки мене починали долати нічні кошмари, я вимовляв ім'я Ісуса, і вони відступали. Я радів. Більше я про християнство нічого не знав і знати не хотів. Та незабаром кошмари знову почали снитися. І якщо я забувався глибоким сном, то не міг вимовити імені Ісуса – просто не пам'ятав його – і мене знову мучили нечисті духи.

Тоді я вирішив роздобути священну книгу християн – Біблію, але не для того, щоб читати, а щоб класти під подушку. Я потайки купив Біблію, поклав її під подушку і – о, диво! – уперше за п'ять років спав спокійно. Ніяких нічних кошмарів!

Я був настільки вдячний цій книзі, що не втримався: відкрив її і почав читати. Спочатку я не розумів, про що в ній ідеться, але потім усвідомив: це священна Книга, і потрібно помолитися, щоб зрозуміти її.

І я знайшов дивовижний скарб, про який раніше не мав ні найменшого уявлення. Я вже забув про нічні кошмари, і Біблія була мені потрібна не тільки як сторож уночі, але і як головний радник в усіх справах і турботах. Я не ходив ще до жодної церкви, а лише читав Слово Боже. Відкриваючи священні істини, я отримав уявлення про те, якою має бути церква. У ній не повинно бути ніяких зображень (бо Бог попереджав про це), люди в ній не повинні вживати нечистої їжі, але мають дбати про своє здоров'я, чекати Другого приходу Ісуса Христа і, нарешті, дотримуватися не п'ятниці,

як мусульмани, і не неділі, як усі (так мені тоді здавалося) християни, а суботи. Я був упевнений, що такої церкви не існує.

Проте якось випадково (звичайно, тепер я знаю, що це була не випадковість, а Боже провидіння) я познайомився з одним літнім чоловіком, який називав себе християнином. Я сказав йому, що не знаю, на чому будуть свою віру християни, але Біблія навчав зовсім інакше. На мій превеликий подив, цей чоловік не сперечався зі мною, а погоджувався. Я думав, що йому, напевно, просто все одно – аби не сперечатися зі мною. Та виявилося, що він не лукавить. Після нашої розмови він запросив мене до своєї церкви. І я переконався, що всього того, про що я читав в Біблії, дотримуються ці люди. Знайшовши Божу Церкву, я знайшов самого себе, здобув безмежну радість і благословення!

«ХІБА ТИ НЕ ЧУВ?..»

Ольга
Смірнова

ли на служіння в глухе північне селище. Тепер те містечко, яким я колись чимчикувала зимовим вечором, здавалося райським куточком. Холодні осінні вечори і пронизливий вітер були дрібницями порівняно з тією ізоляваністю, яку ми відчували. Та поступово сільське життя відкрилося для нас з іншого боку. Пролетіла осінь, закінчилася довга зима, і настало довгоочікуване літо, про яке так влучно сказав Пушкін:

Но наше северное лето –
Карикатура южных зим.

Мелькнет – и нет, известно это,
Хоть мы признаемся не хотим.

По-справжньому починаєш цінувати те, чого дуже довго чекаєш. Я насадила квітник біля будинку, посадила город – і ми ціле літо насолоджувалися зеленою й овочами. Та найпрекраснішим, що подарував нам той північний край, були ліси. Величні образи з картин Шишкіна, Левітана та братів Васнецових оживали, ставали частиною мене. Я навчилася ходити по болоту, збирати журавлину і морозку. І лише в тому місці відчула, наскільки близький до мене Господь. Як багато Він хотів сказати мені раніше, коли, захоплена метушнею великого міста, я не могла Його почути. Тепер у лісі, серед зеленої тиші, я осягала Його відкриття. І слова Святого Письма ставали такими ж близькими та зрозумілими, як це високе небо, могутні сосни та порослі мохом купини.

«Врамуйтесь та знайте, що Бог Я, піднесусь між народами, піднесусь на землі!» (Псал. 46:11).

Тепер, приїжджаючи у велике місто, я відчуваю, наскільки сильно тисне воно на людину, вичавлюючи всі соки, залишаючи тебе наодинці зі своєю втомою і роздратуванням. Звичайно, і в такому місці ми можемо чути голос Бога, звернений до нас, але це значно складніше. Строката реклама, нав'язлива музика, божевільний темп – до всього цього швидко звикаєш і, здається, перестаєш помічати навколишню красу. А втома від постійного шуму та поспіху з кожним роком все більше і більше спустошує нас.

Виникає ряд закономірних питань: хіба не досить створено сьогодні всіляких пристосувань для полегшення нашої праці? Хіба є потреба сучасній людині, обливаючись потом, ходити за плугом, щоб прогодувати свою сім'ю? Тоді чому ж так багато людей страждають від синдрому хронічної втоми та депресії, втративши сенс свого існування?

Проте для Бога немає нічого неможливого. Навіть у метушні мегаполісу, навіть у багатогодинній пробці Він продовжує звертатися до нашого серця: «Хіба ж ти не знаєш, або ти не чув: Бог відвічний – Господь, що кінці землі Він створив? Він не змучується та не втомлюється, і не збагнений розум Його. Він змученому дає силу, а безсилому – міць. І помучаться хлопці й потомляться, і юнаки спотикнуться – спіткнуться, а ті, хто надію складає на Господа, силу відновлять, крила підіймуть, немов ті орли, будуть бігати – і не потомляться, будуть ходити – і не помучаться!» (Ісаї 40:28-31).

Нехай ці слова стануть підбадьоренням для загнаного людства, що женеться за примарною мрією. Господь бажає бути почутим нами, щоб зробити наше життя більш яскравим, більш осмисленим, більш щасливим і наповненим Ним.

МАЛЕНЬКИЙ МУЖИЧОК

Н. А.

Весняне сонце і свіже повітря виснажили мене, і я присів на лавку. Із солодкої дрімоти мене вивів якийсь шурхіт. Озирнувшись, я побачив малюка років п'яти, котрий щось шукав під лавкою. Одежина на ньому бідна, але чиста. На носі – брудна пляма. Мене вразив його погляд: було в ньому щось надзвичайно доросле. Діставши цукерку, я поклав її до рота. На мить хлопчак перевів погляд на мої руки, проте одразу ж опустив очі додолу.

– Дядю, підійми, будь ласка, ноги, – промовив він. Від здивування я його послухався. Малюк присів, уважно роздивляючись землю під моїми ногами.

– І тут нічого немає, – зітхнув він.

– Будеш цукерку? – запитав я, дивлячись на цього маленького мужичка.

– А в тебе яка? Я полюблюю фруктови, – відказав він.

– У мене м'ятна, – я дістав цукерку і простяг йому. Трохи зняковівши, він узяв її і сунув до рота. Побачивши його брудні руки, я усміхнувся. Ми дивилися одне на одного та їли льодяники.

– Гарно сьогодні, тепло, – мовив я.

– Дощу немає, це дуже добре, – задумливо відповів малий.

– А чим тобі дощ заважає?

– Ну ти даєш, у багнюці ж нічого не видно, – зауважив хлопчина. Піду я, скоро вже сутинітиме, а я майже нічого не знайшов, дякую за цукерку, – він розвернувся і попрямував уздовж алеї.

Не можу сказати точно, що саме змусило мене окликнути його, певне повага до цього розсудливого малюка.

– А що ти шукаєш? – спитав я.

Хлопчак зупинився й, трохи вагаючись, промовив:

– Це моя таємниця. Я шукаю монетки, на алеї їх іноді можна знайти, якщо знати де саме шукати. Їх багато під лавками, минулого року я тут чимало знайшов. – Монетки? – перепитав я. – А сьогодні багато знайшов?

Він поліз до кишені штанів і дістав звідти клаптик паперу. Сівши навпочіпки, малюк розгорнув газету. Там блиснуло кілька монеток. Насупившись, хлопчина брав монетки з газети і складав у свою маленьку брудну ручку. При цьому його губи ворухилися: він дуже старанно підраховував свої знахідки.

– Сорок вісім копійок, – сказав він, загортаючи монети назад у газету та ховаючи до кишені.

– Ого, то ти в нас багатій, – усміхнувшись, мовив я.

– Ні, поки замало, однак за літо я тут багато знайду.

– На цукерки збираєш? – Малюк, насупившись, мовчав. – А, мабуть, на пістолет? – перепитав я.

Хлопчина ще більше насупився, і тоді я збавнув, що своїми запитаннями перейшов межу дозволеного, зрозумів, що торкнувся чогось вкрай важливого й особистого в душі цього маленького мужичка.

– Ну добре, не ображайся, успіхів тобі. Завтра будеш тут? – спитав я.

Малий якийсь дуже сумно глянув на мене і відповів:

– Буду, я тут щодня, якщо, звичайно, дощ не піде. От так і почалося моє знайомство, а потім і дружба з Іллюшою. Щодня я приходив на алею і сидав на лавочку. Ілля майже завжди з'являвся в один і той

самий час. Я цікавився, як його улов? Сідаючи навпочіпки, він розгортав газету і зосереджено перелічував свої монетки. Жодного разу там не було більше гривні.

За кілька днів після нашого знайомства я зробив йому пропозицію:

– Іллюшо, у мене тут завалалося кілька монеток, може, візьмеш їх до своєї колекції? Малий надовго задумався, а потім відповів:

– Ні, так просто не можна, мені мама казала, що за гроші завжди треба щось давати натомість. Скільки в тебе монеток?

– Рівно 45 копійок, – усміхаючись, відказав я.

В обмін на них хлопчак запропонував мені недописок червоного олівця, фантик від цукерки і шматок зеленого скла від пляшки. Так ми уклали нашу першу угоду.

Щодня я приносив йому дрібні монети, а йшов із повними кишенями його скарбів у вигляді кришок від газованої води, скріпок, зламаних запальничок, олівців, маленьких машинок та іграшкових солдатиків. Але несподівано малюк відмовився від угоди. Як я його не умовляв, він був непохитний. Кілька днів я намагався зрозуміти, чому він більше не хоче брати в мене монетки? Та незабаром збагнув: він продав мені усе своє нехитре майно, і йому нічого було запропонувати мені натомість. Я вдався до хитрощів: приходив трохи раніше і кидав під лавочки кілька монет. Прийшовши на алею, хлопчина збирав їх і з серйозним виглядом перераховував. Я зник до нього і полюбив цього маленького мужичка. Мене підкорили його розважливості, самостійності та наполегливості у пошуках монеток. Але з кожним днем все більше мене цікавило питання, для чого він другий рік поспіль їх збирає? Відповіді я не мав. Майже кожен день я приносив йому цукерки і фрукти. Іллюша з радістю їх наминав. І ще я зауважив, що він дуже рідко усміхається.

Рівно тиждень тому малюк не прийшов на алею, не з'явився він і наступного дня. Ніколи не думав, що буду так хвилюватися, очікуючи на чужу дитину.

Вчора Іллюша, врешті-решт, з'явився.

Малий сидів на лавці і дивився на асфальт.

– Привіт, Іллюшо, – сказав я, усміхаючись, – ти чому не приходиш? Дощу не було, напевно, монеток під лавочками лежить сила-силенна.

– Я не встиг, монетки мені більше не потрібні, – дуже тихо мовив він.

Я й подумати не міг, що п'ятирічна дитина може говорити з такою гіркотою і безнадією в голосі.

– Іллюшо, та що сталося? – запитав я, обіймаючи його за плечі. – Навіщо тобі взагалі потрібні були ці монетки?

– Для татка, – з очей малюка потекли сльози, дитячі, справжні сльози. У роті в мене пересохло, я сидів і не міг вимовити ані слова.

– А навіщо вони татові? – мій голос зрадливо зірвався. Малий сидів з опущеною головою, і я бачив, як на коліна падали сльози.

– Тітка Віра каже, що наш татко багато п'є горілки, а мама сказала, що татка можна вилікувати, але це коштує дуже дорого, ось я і збирав для нього. У мене вже було багато монеток, але я не встиг, – сльози струмком котилися по його щоках. Я обійняв його і притиснув до себе. Я глянув його по голівці й не знав, що сказати.

– Татка більше немає, він помер, він дуже хороший, він найкращий татко на світі, а я не встиг.

Такого шоку я не відчував ще ніколи в житті, у самого сльози потекли з очей. Малюк різко вирвався, подивився на мене заплаканими очима і сказав:

– Спасибі тобі за монетки, ти – мій друг, – він розвернувся і, витираючи сльози, побіг по алеї.

Я плакав і дивився вслід цьому маленькому чоловікові, котрому життя приготувало таке випробування на самому початку його шляху. Я зрозумів, що міг би йому допомогти, але спізнився, не зумівши вчасно його розговорити.

Більше я його на алеї не бачив. Щодня протягом місяця я приходив на наше місце, але його не було. Зараз я приходжу значно рідше, але і досі кидаю монети під лавку...

В дорогу на коленах...

Я не видел пока океана
И за море еще не летал,
Но вчера сразу в нескольких странах,
Не вставая с колен побывал.

Там увидел я скорбь и мученья,
Плен греха и толпы слепоту,
Бог сказал мне, чтоб я за спасеньем
Приводил эти души к Христу.

«Но дойти мне туда невозможно,
И не ходят туда поезда!»
А Иисус мне ответил: «Несложно
На коленах добратся туда.

Помолись – и спасенье свершится!
Призови – Я услышу твой зов!
Важно то, чтоб ты начал молиться;
Я ж всегда отозваться готов».

Так и сделал я: встал на колени,
Когда в окнах чуть брезжил рассвет,
Вместе с Господом мы постепенно
Обошли на коленах весь свет.

Я молился – и души спасались,
Исцелялись от хвори и зла,
И святые на труд вдохновлялись,
И обильна их жатва была.

«Да, Господь, мое сердце готово!
Я с молитвой на битву пойду,
И с Тобой по призыву Христову
На коленах весь мир обойду!»

А. Н.

СКІЛЬКИ КОШТУЄ... ЧАС?

Уявіть собі, що існує банк, який переводить вам щоранку 86 400 грн. Невитрачену суму не можна перевести на рахунок наступного дня. Опівночі рахунок обнуляється. Що б ви робили з грошима?

«Намагалися б розтратити все до останньої копійки», – відповісте ви. У кожного з нас є такий банк. І називається він – час. Щоранку нам надається кредит – 86 400 секунд. Щодоночі рахунок обнуляється, залишок не залишається на наступний день. Немає й мінуса на рахунку. Кожен день починає новий відлік. Якщо ви не використали денний кредит – втрата тільки ваша. Немає шляху назад.

Не можна взяти в борг у наступного дня. Ми зобов'язані жити теперішнім за рахунок того часу, який виділено нам сьогодні.

– Щоб досягти мети – плануйте правильно ваш час.

– Щоб зрозуміти ціну року – запитайте студента, який провалив вступні іспити.

– Щоб зрозуміти ціну місяця – запитайте матір, що народила недоношену дитину.

– Щоб зрозуміти ціну однієї години – запитайте рідних, які очікують під операційною.

– Щоб зрозуміти ціну однієї хвилини – запитайте людини, яка запізнилася на потяг.

– Щоб зрозуміти ціну однієї секунди – запитайте того, хто уникнув автокатастрофи.

– Щоб зрозуміти ціну соті частки секунди – запитайте спортсмена, який зайняв друге місце.

Письмо в редакцію

Здравствуйте, дорогая редакция газеты «Вечное сокровище»! Я хочу от всего сердца поблагодарить вас за работу и служение, которое вы совершаете. Я и моя семья постоянно читаем и дарим нашим друзьям и знакомым газету «Вечное сокровище». Пусть Господь благословит ваш труд! Хочу предложить вашему вниманию свое стихотворение.

Божий подарок

«Мама» – такое слово родное, Первое слово и очень простое. В детских глазенках небес синева, Тянутся ручки, ищут тепла. Мама обнимет и поцелует, Слезы отрет и побалуует, Сказку расскажет, песню споет, К теплому груди нежно прижмет. У колыбели тихонько вздохнет, Может быть, даже немножко всплакнет. Спи, мой сыночек, такой драгоценный Божий подарок – просто бесценный. Но в этом мире часто бывает: Мамы своих малышей оставляют. В вихре суетном уходит печаль, Маме ребенка вовсе не жаль. Кроху ее никто не балует, Никто не обнимет и не поцелует. У колыбели лишь ангел стоит, Сердце небесное болью горит. Мамы, опомнитесь, вы позабыли, Не оценили, не полюбили Маленький сверток, такой драгоценный Божий подарок – просто бесценный!

Наталья Кучеренко, г. Ирпень

ЯКЩО ВАША ДИТИНА ЧАСТО СКАРЖИТЬСЯ

Підготувала
Олена Котлярова

Багато проблем дорослих починаються ще в дитинстві. І для того щоб навчити свою дитину адекватно сприймати життя і протистояти труднощам, нам слід правильно реагувати на її скарги.

Якщо ваша дитина часто скаржиться на те, що друзі її ображають, слід звернути на це особливу увагу, тому що малюк не вміє знаходити спільну мову з навколишніми. Напевно, він звик, що дорослі (мама, тато, бабуся й дідусі) завжди йому поступаються, і не розуміє, чому інші діти поведуться інакше.

Постарайтеся частіше залишати дитину наодинці з однолітками. Також необхідно пояснити їй поведінку інших дітей: «Ваня б'є тебе не тому, що він поганий, а тому, що ти забрав у нього іграшку».

Якщо ваша дитина скаржиться на те, що їй не вистачає часу на свої інтереси, коли ви просите допомогти, можливо, ви занадто завантажили її. Або просто вона не вміє планувати свій час, захоплюючись однією справою на шкоду іншим. Складіть разом докладний розпорядок дня, до якого включіть і допомогу по господарству, і відвідування секцій та гуртків, і уроки, і вільний час. Завжди заздалегідь попереджайте дитину і нагадуйте їй про час: «Закінчуй гратися, через 15 хвилин будемо займатися прибиранням».

Часто ми чуємо від своїх дітей такі скарги: «Я погано малюю», «Я гірше за всіх на уроці фізкультури віджимаюся», «У мене нічого не виходить» і т. д. Так ваша дитина хоче поділитися з вами своїми проблемами. Обов'язково уважно вислухайте її, не відмахуйтеся і не кажіть їй, що вам ніколи. Ваше завдання – повернути їй віру в себе. Підтримайте дитину: «Я впевнена, що якщо ти постарася, то з усім впорася, ти ж такий розумний (добре співаєш, малюєш,

справжній силач і т. д.)», «Одразу ні в кого нічого не виходить, треба докласти трохи зусиль – і все вийде». Обов'язково поцікавтеся, чим можете допомогти, і запропонуйте свої варіанти вирішення проблеми: «Давай я допоможу тобі навчитися малювати», «Може, запишемося в спортивну секцію (музичну школу)?»

Фразами «Я втомилася (втомився)», «Я більше не можу» дитина намагається привернути вашу увагу або бажає, щоб її залишили в спокої, коли ви доручаєте їй виконати якесь неприємне для неї завдання. Постарайтеся з'ясувати, яка допомога потрібна малюкові, і запропонуйте йому відпочинок: «Давай ти зараз поспиш (відпочинеш, подивишся мультик), а потім сходиш в магазин (доробиш уроки, збереш іграшки)». Поцікавтеся пізніше його самопочуттям, але не показуйте, що знаєте справжню причину його примх. Наступного разу краще спочатку запитайте в нього про самопочуття, а тільки потім просіть про що-небудь. У такому випадку в нього не буде можливості симулювати.

Коли ваша дитина скаржиться на нудьгу, значить вона звикла, щоб її всі розважали, і сама не може придумати собі заняття. Або вона довго гралася сама, а тепер їй хочеться поспілкуватися з вами, щоб ви приділили їй увагу. Запропонуйте дитині заздалегідь спланувати свій вільний час: коли вона буде робити уроки, гратися, малювати або дивитися телевізор. Чергуйте спільні заняття та самостійні ігри.

Якщо на питання: «Як справи?», ми чуємо від дитини: «Не дуже», «Так собі», «Погано» – батькам слід проаналізувати свої розмови вдома. Напевно, малюк часто чує про якісь проблеми, тому, наслідуючи дорослих, бачить у своєму житті лише погане. Тому за вечерею, коли збирається вся родина, діліться один з одним тільки приємними та радісними подіями дня. З часом дитина навчиться звертати увагу на хороше!

Удачі вам і вашим дітям! Нехай Господь благословить вас, щоб ви виховували своїх малюків у мудрості від Бога!

МАМИН «ХВОСТИК»

Малюк вимагає багато уваги та не відпускає вас ні на крок? Така ситуація знайома майже всім ма-тусям: дитина навчилася ходити, вибралася з манежу і тепер крокує за вами по п'ятах, тримаючись за спідницю. Готування, прибирання, походи в магазин і в гості стали серйозною проблемою. Навіть у ванну спокійно тепер не сходи-ти. Тільки-но чадо втрачає вас із очей – відразу сльози, плач та істерика.

Що ж з ним відбувається? Для одно-річної дитини це цілком нормаль-на поведінка. Такий інстинкт закладений у маленьку людину, просто він проявляється по-різному.

Комусь достатньо просто чути мамин голос з іншої кімнати, а хтось намагається

триматися якомога ближче і не випускати маму з очей ні на секунду.

Якщо для однорічної дитини це норма, то до 3-4 років ця потреба в більшості дітей зникає. Дитина росте, у неї розширюється світогляд, і з'являється своє бачення навколишнього світу, а також впевненість і почуття захищеності. Водночас зростає і відстань між мамою та дитиною, яку малюк вважає безпечною. Чим самостійнішим він стає, тим рідше хапається в паніці за мамину руку.

А як же тоді реагувати на крики й істерики однорічної дитини, яка боїться випустити маму з очей? Спокійно. Хоч у деяких ситуаціях зберігати самовладання буває дуже важко.

Ви пішли у ванну, а дитина ридає під дверима? Влаштуйте їй окрему «екскурсію» в туалет і ванну кімнату та спокійно поясніть, для чого люди туди ходять. Коли закрилися зсередини, продовжуйте вести діалог з дитиною. Влаштуйте спектакль або програвайте якусь казку: нехай малюк стукає у двері і зображує відомих йому казкових персонажів або тварин, а ви підігравайте йому.

Коли збираєтеся вийти в магазин, поясніть малюкові, що вам треба купити продукти, і поцікавтеся, чого б йому хотілося. І поки вас немає, попросіть

дитину допомогти татові (бабусі, дідусю) накрити на стіл. Покажіть йому годинник і поясніть, де знаходяться стрілки, коли ви повернетесь, так дитині буде цікавіше вас чекати. Тільки не запізнюйтесь!

Ваше чадо не дає вам поговорити по телефону? Програвайте з ним і цю ситуацію. Наберіть номер родичів, покажіть йому, як це робиться, і дайте з ким-небудь поговорити. Купуйте йому спеціальні дитячі «мобілки» або інші телефонні іграшки і дайте їх тоді, коли будете розмовляти самі.

І постарайтеся не сварити дитину за те, що вона хоче бути з вами, краще придумайте їй цікаве заняття, коли будете зайняті справами. Багато дітей до 3 років не вміють грати на самоті. Тому давайте малюкові різні нескладні завдання: намалювати маму з татом, побудувати будиночок з кубиків, укласти ляльку або іграшки спати. Можна частіше грати з дитиною в хованки, це допоможе збільшити її «зону безпеки». Спочатку ховайтеся, де вас легко і швидко можна знайти, а потім знаходьте все більш затишні куточки.

Обов'язково розширюйте світогляд дитини: частіше гуляйте на дитячих майданчиках, де багато інших дітей, відвідуйте розвивальні заходи – і вона переконається, що цікаво і весело буває не тільки поруч з мамою!

Удачі вам і позитиву! Нехай Господь благословить вашого малюка!

МЕНШЕ РИЗИКУЄ ЗА КОМП'ЮТЕРОМ ТОЙ, ХТО ЧАСТІШЕ МОРГАЄ

Ті, хто довго працює за комп'ютером, часто відчувають неприємні симптоми, серед яких – зуд, відчуття піску та сухості в очах, що свідчить про розвиток так званого синдрому сухого ока. Влаштувавши собі хвилину відпочинку, присвяченого посиленому морганню, ви дозволите очам зволожитись та врятуєтесь від біди.

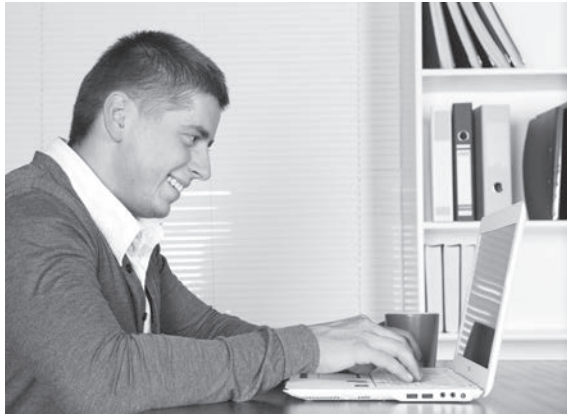
Відпочиваючи людина моргає приблизно 20 разів на хвилину, читаючи книгу – 10 разів, а працюючи за комп'ютером – не більше 7, унаслідок чого очі недостатньо зволожуються слюзою.

Крім того, дивлячись у монітор, користувач ширше розплющує очі, а це прискорює випаровування вологи. Сьогодні в кожній третій людині періодично виникає синдром сухого ока, а кожен десятий страждає від нього постійно.

ДЕКІЛЬКА КОРИСНИХ ПОРАД:

- Сидіть на відстані близько 50 см від монітора. Верхня частина екрану повинна бути нижче або на рівні очей.
- Встановіть монітор так, щоб вам не заважали відблиски від вікна або освітлення. Попіклуйтесь про освітлення робочого місця рівномірним та розсіяним світлом.
- Змушуйте себе частіше моргати під час роботи.
- Кожні 45 хвилин робіть перерву на декілька хвилин. Щільно заплющте й широко розплющте очі 6-7 разів з інтервалом у 30 секунд. Потім подивіться догори, донизу, вправо, вліво, не повертаючи голови.
- Зробіть кругові рухи очима в один та інший бік. Поставте свій палець на рівні очей, подивіться на нього, потім переведіть погляд на максимально віддалений предмет, а потім знову на палець. Повторюйте 1-2 хвилини. Розслабтесь та трохи відпочиньте із заплющеними очима.

Пирог з грушею-пашот, карамелізовані цибулею та сиром

Інгредієнти:

- тісто листкове бездріжджове – 450 г
- сир соєвий (або фета) з базиліком або іншими прянощами – 120 г
- гірчиця – 4 ч. л.

Для карамелізованої цибулі:

- цибуля ріпчаста – 4 шт.
- олія оливкова Extra Virgin – 1 ст. л.
- сіль грубого помелу – ½ ч. л.

Для груш-пашот:

- цукор – 1 ½ склянки
- вода – 3 склянки
- кориця за смаком
- лимон – 1 шт.
- груша – 2 шт.

Приготування

Для початку розморозьте тісто. Приготуйте карамелізовану цибулю. Для цього цибулини очистіть, розріжте вздовж навпіл і видаліть серцевину. Наріжте їх тонкими вертикальними смужками.

Розігрійте каструлю з товстим дном на сильному вогні, додайте масло і цибулю. Закрийте цибулю кришкою на 5 хвилин для додання вологості. Потім відкрийте кришку, додайте сіль і перемішайте. Зменшіть вогонь до мінімуму і, помішуючи час від часу, тушуйте цибулю до однорідного коричневого кольору та солодкого аромату. Якщо цибуля почне підгорати, можна злегка окропити її водою, це вирівняє колір.

ку. Очистьте груші від шкірки, видаліть з нижньої частини серцевину і покладіть їх у підкислену воду, поки будете варити сироп.

Для сиропу співвідношення цукру і води 1:2. Кількість сиропу залежить від розміру груш і посуду, але вони повинні бути покриті сиропом повністю.

З'єднайте в каструлі воду, цукор і корицю. Додавки можуть бути будь-якими за бажанням і смаком: ваніль, соки, трави, сухофрукти і т. ін. Вичавіть півлімона. Доведіть рідину до кипіння і повного розчинення цукру. Зменшіть вогонь і доведіть температуру сиропу до 70-85 градусів. Готовне, щоб сироп не кипів.

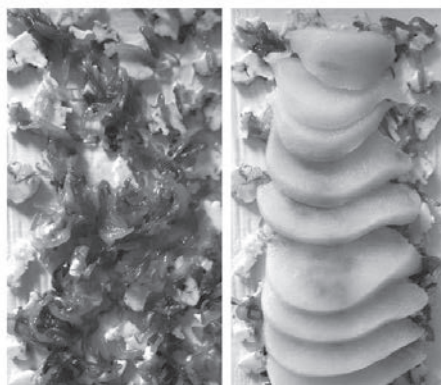
Розріжте груші вздовж навпіл і опустіть у сироп. Візьміть шматок фольги, зробіть у ній невеликі прорізи і накрийте груші так, щоб вони були повністю занурені в сироп і не спливали. Варіть

5-15 хвилин залежно від м'якості груш, не допускаючи переварювання. Для перевірки готовності вставте ніж у найтовстішу частину груші: він повинен входити в неї, але не потопати. Далі груші наріжте пластинами десь 0,3 см завтовшки і розігрійте духовку до 170 градусів.

Розділіть тісто на 4 прямокутники. Якщо потрібно, злегка розкачайте, товщина повинна бути десь 0,5 см. Тепер зберіть пироги.

Змастіть тісто гірчицею, відступаючи десь по 1 см від країв. На один пласт піде по 1 ч. л. гірчиці.

Потім викладіть шматочки сиру в хаотичному порядку. Любителі можуть брати більше сиру, щоб його смак домінував.

Наступним шаром буде карамелізована цибуля, а потім груша – по 1 половинці на кожен пиріг. Грушу викладайте вялом.

Потім верх пирога змастіть сиропом, у якому варилися груші. І покладіть їх у вже розігріту духовку на 20-25 хвилин.

Дістаньте, нехай трохи охолонуть, і насолоджуйтесь! Можна їсти з чаєм. Можна подати як основну страву із салатом. Пригощайтесь! Смачного!

РЕЦЕПТИ

Серпень – щедрий місяць. Щороку він радує нас рясним врожаєм ароматних фруктів і ягід. З прекрасних літніх плодів можна приготувати багато незвичайних і смачних страв.

Дуже смачна в серпні слива. Можна підсушити шматочки булкі, покласти на них половинки слив, потім полити сумішшю з вершкового масла, лимонного соку та цукру й запекти в духовці.

Зі стиглого кавуна можна зробити дуже смачний сік з малиною. Для цього знадобиться блендер.

500 г кавунової м'якоти, 175 г стиглої малини, 5 листочків м'яти і трохи цукру.

3 персиків можна приготувати воістину райське частування. Для цього очистіть персик від кісточки, розріжте його навпіл, дайте ваніль, сметану і мед. Викладіть у вазу і відразу ж подавайте.

Фруктовий лід з ківі та яблуком

Це смачне та корисне фруктове морозиво можна легко приготувати вдома.

Інгредієнти:

- 2 ківі;
- 1 зелене яблуко;
- 70 г цукру;
- ½ склянки води;
- 5-6 листочків свіжої м'яти.

Приготування

1. Помийте яблуко, ківі та м'яту. Ківі та яблука очистіть від шкірки.

2. Яблуко та ківі наріжте великими шматками, м'яту подрібніть.

3. Із фруктів з м'ятою зробіть пюре, перетріть масу через сито.

4. Налийте в каструлю воду і поставте її на плиту. Випіть цукор і помішуйте, щоб він повністю розчинився. Доведіть воду до кипіння, після чого вимкніть плиту, а сироп трохи охолодіть.

5. Змішайте фруктово-ягідне пюре із сиропом, перемішайте утворену суміш і розлийте її у форми для морозива. Поставте їх у морозильну камеру на 3-4 години.

Сорбе з манго

Сорбе – це фруктове морозиво без додавання молока або вершків, яке чудово втамовує спрагу.

Інгредієнти:

- 2 манго;
- 120 г цукру;
- сік одного апельсина;
- сік половини лимона;
- 50 мл води;
- 15 г крохмалю.

Приготування

1. Почистьте манго, зробіть з нього пюре і поставте в холодильник.

2. Вичавіть сік з апельсина та лимона, додайте цукор і доведіть до кипіння.

3. Розчиніть крохмаль у воді, додайте в сік і нагрійте суміш до загуснення. Повністю охолодіть.

4. Змішайте манго із цитрусовою сумішшю і заморозьте в морозильниці або в морозильнику.

Смачного!

Виходить ароматна та смачна цибулька! Тепер груші. Груші необхідно брати тверді, без вад.

Заповніть миску водою, додайте сік 1/2 лимона, можна кинути туди і шкір-

Надія

КОНТАКТ-ЦЕНТР
www.contact-hope.com

- Інформаційна підтримка з питань сім'ї, здорового способу життя та духовного розвитку
- Вивчення Біблії заочно та через інтернет
- Консультація священнослужителя
- Молитовна підтримка

Зв'яжіться з нами будь-яким зручним для вас способом:

Телефон в Україні:

0 (800) 50 157 80 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів України)

+38 066 707 000 5

+38 098 707 000 5

+38 093 50 157 80

Телефон в Росії:

8 (800) 100 18 44 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів Росії)

contact-hope

info@contact-hope.com

Радиотелецентр «Голос надії»

Слушайте радио «Голос надії»
на Первой программе Украинского радио:
суббота – 17:30 – 17:45
воскресенье – 8:50 – 8:55

И на второй программе
Украинского радио:
понедельник – 18:55 – 19:00
вторник – 18:45 – 19:00

А также круглосуточно на сайте
www.golosnadii.org

ДИВІТЬСЯ НА ТЕЛЕКАНАЛІ «НАДІЯ»

НЕДІЛЯ

11:00

**ВИ ВІРИТЕ В ДИВА?
АДЖЕ ВОНИ ІСНУЮТЬ!**

Дивіться дитячу програму «Малюваки» – і ви дізнаєтеся:
як Бог створив світ, які будматеріали Він для цього використовував
і хто Йому допомагав? А може, і ніхто зовсім?

Як виглядає небесна їжа і яка вона на смак?
Багато-багато цікавого та пізнавального вас чекає в компанії
з веселою і завзятою ведучою!

Вона навіть знає, як зробити смачні та солодкі малюнки;
що можна намалювати п'ятачком; як залатати паперовий мішечок,
а ще – покаже, як зробити дзвіночок для корівки своїми руками.

**Відкрий світ захопливих історій разом з нами!
Вчитися малювати - цікаво, весело і корисно!**

Наша адреса:

Щомісячна газета «Вічний Скарб»

Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»

Відповідальний за випуск: директор видавництва

«Джерело життя» Василь Джулай

Головний редактор видавництва: Лариса Качмар

Богословська експертиза: докторант богослів'я Ігор Корещук

Відповідальний редактор: Яна Хорошун

Над номером працювали: Віліна Меркулова, Мирослав Джулай

Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Коректори: Олена Мехоношина, Ганна Борисовська

Дизайн та верстка: Тетяни Романко

Наклад: 100 000 прим.

Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А

e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, то можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:

Ідентифікаційний код:

ЄДРПОУ 19350731

Адреса: 04071, м. Київ,

вул. Лук'янівська, 9/10А

Рахунок: 26006149457

МФО 380805

Найменування банку

«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в
дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а
також право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошен-
ня, реклама та листи дописувачів друкуються мовою
оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети.
Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія КВ №8176 від 03.12.2003

